

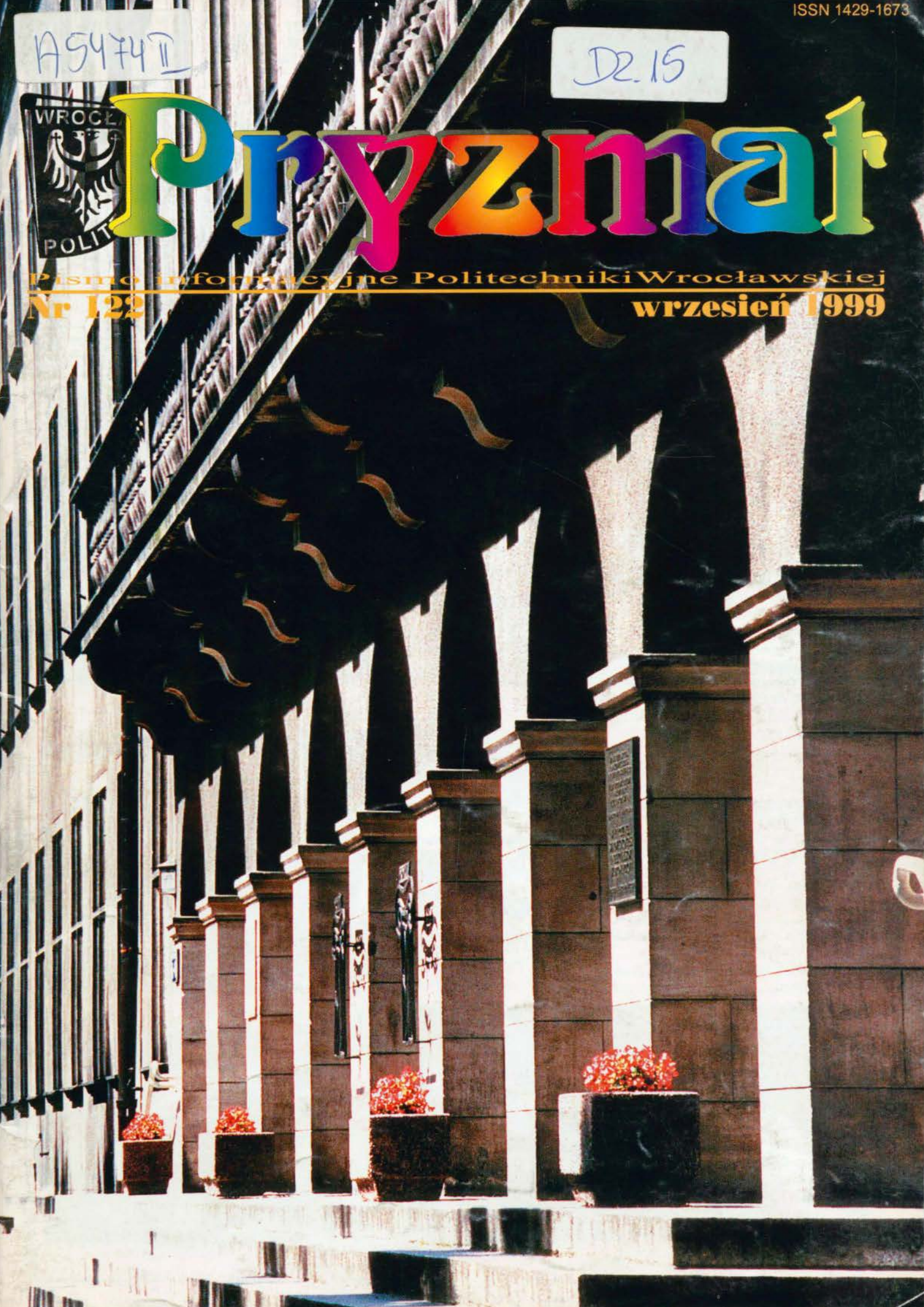
A5474 II

D2.15

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej
Nr 122 wrzesień 1999

PODPISANO DWIE UMOWY

PWr – GUC

W obecności mediów...

jest cudownie.

list intencyjny podpisano, a Prezes GUC oświadczył, że...

Wrocław – Wolfsburg

Stoją od lewej: prof. W.Kollek, dr Cz.Kolonek, prorektor L.Jankowski, mgr K.Galińska, prof. G.Rinne, dr W.Walkowiak, prof. J.Ihme, prof. H.Widdecke, prof. J.Świątek i prof. J.Schmidt

Pełen napięcia moment podpisania umowy w asyście prorektora L.Jankowskiego i pozostałych gości

Profesorowie W.Kollek i J.Schmidt wymieniają egzemplarze podpisanej umowy międzywydziałowej

PODPISANO DWIE UMOWY

GUC – PWr

W dniu 14.07.1999 r. Prezes Głównego Urzędu Cel Zbigniew Bujak przebywał z wizytą służbową we Wrocławiu. Głównym punktem programu było podpisanie listu intencyjnego o współpracy między Politechniką Wrocławską a Głównym Urzędem Cel w sprawie projektowania i funkcjonowania zintegrowanej celnej sieci informatycznej. Prace prowadzone na Politechnice Wrocławskiej od początku lat osiemdziesiątych dotyczyły zagadnień znajdujących dziś zastosowanie w dziedzinie sieci komputerowych. Jednym z efektów prac naszych specjalistów było zbudowanie Międzyuczelnianej Sieci Komputerowej, łączącej centra komputerowe Wrocławia, Gliwic i Warszawy. Pionierską rolę odegrał tu prof. Mieczysław Bazewicz.

W oparciu o zdobyte doświadczenia prowadzono program budowy Krajowej Akademickiej Sieci Komputerowej i Wrocławskiej Akademickiej Sieci Komputerowej. Z dorobku Politechniki Wrocławskiej w dziedzinie budowy sieci komputerowych korzysta również główny operator krajowy w zakresie sieci teleinformatycznych – Telekomunikacja Polska S.A.

Polska Administracja Celna prowadzi we własnym zakresie prace nad budową zintegrowanej sieci teleinformatycznej łączącej wszystkie placówki i urzędy. Prezes GUC Zbigniew Bujak pragnie skorzystać z doświadczeń pracowników naukowych i osiągnięć Politechniki Wrocławskiej. Współpraca powinna zaowocować zintensyfikowaniem działań z tego zakresu w Departamencie Informatyki GUC w zakresie budowy sieci informatycznej administracji celnej.

Podczas uroczystego podpisania listu intencyjnego Politechnikę Wrocławską reprezentowali JM Rektor prof. Andrzej Mulak, Prorektor ds. Ogólnych dr Ludomir Jankowski, dyrektor administracyjny Andrzej Kaczkowski, a także prof. Józef D.Bem, kierownik WCSS, dr hab. Tadeusz Więckowski, prof.nzw., dyrektor Instytutu Telekomunikacji PWr i dr Józef Janyszek, zastępca kierownika WCSS ds. technicznych.

Prezesowi Zbigniewowi Bujakowi towarzyszyli dyr. Andrzej Tyrowicz z Departamentu Informatyki GUC i radca Prezesa Mateusz Wierzbicki.

Przybył też wrocławski poseł UW prof. Ludwik Turko. □

Wrocław – Wolfsburg

W dniu 19 lipca 1999 r. w gabinecie Rektora PWr została podpisana umowa o współpracy pomiędzy Wydziałem Techniki Produkcji i Wytwarzania Wyższej Szkoły Zawodowej Braunschweig/Wolfenbuettel w Wolfsburgu (RFN) reprezentowanym przez dziekana prof. Joachima Schmidta a Wydziałem Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej, który reprezentował prof. Wacław Kolek.

Zakres umowy obejmuje współpracę:

- w dziedzinie nauczania poprzez:
 - wymianę doświadczeń w metodyce nauczania,
 - wymianę nauczycieli akademickich i pracowników naukowych w celu prowadzenia wykładów, seminariów itp.,
 - organizowanie praktyk studenckich.
 - w dziedzinie badań naukowych poprzez:
 - prowadzenie wspólnych projektów badawczych,
 - wymianę informacji naukowo-technicznej,
 - koordynację badań naukowych,
 - wymianę rezultatów badań w uzgodnionej tematyce,
 - publikowanie rezultatów w tej dziedzinie,
 - organizowanie wspólnych seminariów, konferencji, sympozjów itp.
 - w dziedzinie wymiany studenckiej poprzez:
 - stwarzanie warunków umożliwiających podejmowanie studiów magisterskich, doktorskich i podyplomowych u partnera umowy,
 - wymianę studentów na okres semestru lub jego części na czas realizacji określonego projektu, praktyki lub przygotowania pracy dyplomowej,
 - prowadzenie wspólnych programów badawczych przez studentów,
 - wymianę kulturalną, sportową i grup zainteresowań.
- Umowa ta nie pociąga za sobą jakiegokolwiek zobowiązań finansowych dla żadnej ze stron. Jest ona zawarta na czas nieokreślony i weszła w życie z dniem jej podpisania. Stanowi rozszerzenie istniejącej od

dokończenie na str.8

Wakacyjne pustki – GG PWr

Szanowni Państwo,
W poprzednim numerze uskarżaliśmy się na nawalnicę tematów, które wcisnęły się do redakcji tuż przed wakacjami, co spowodowało, że ukazał się on w obfitej w strony postaci.

J nagle wszystko ucichło: w prasie, radiu, telewizji, także na uczelni – cisza. Telefony milczą, poczta internetowa jak by jej nie było, do drzwi nikt nie puka. Z Rady Głównej nic, z KB/Nu nic i wogóle z e w s z a d n i c. Nawet nasza naczelna gdzieś zniknęła, gdy tylko przygotowała dla Państwa relację z lipcowego posiedzenia Senatu. Nie było by o czym pisać, gdyby nie fakt, że wrzesień to miesiąc konferencji, targów i festiwali. Uwijają się więc gremia organizatorów, dając tym nam pretekst do zapelnienia kilku szpalt. We wrześniu też przyszli studenci rozpoczynają naukę, a więc i nasz minister M.Handke przyciskany przez opozycję całkowicie porzucił problemy szkolnictwa wyższego, a zajął się gimbusami, książkami i programami dla gimnazjalistów, którym przygotował gimnazja podobno nazbyt odległe, ale za to, jak twierdzi, lepsze – a to ważniejsze. Tymczasem projekt nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym ma być, ale tylko częściowej. Pozostała część zagadnień budzi tak liczne kontrowersje, że środowisko akademickie musi je jeszcze przedyskutować.

Tak więc, tym razem cienko, ale nie ma tego złego, co by na dobre nie wyszło – wreszcie możemy przedstawić Państwu nie mogące się dotąd przebić na szpalty opisy i fotki z wiosennych jeszcze wojaży Naszych Czytelników i Bohaterów, o czym donosi zapowiadając rychtłą normalizację

Redakcja Dyzurna

Fot. Krzysztof Mazur

Pryzmat

Pismo Informacyjne
Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka

Redakcja: bud D-5, pok. 2, 3 i 22a
tel.320-22-89 (red.nacz.) i 320-21-17

e-mail: pryzmat@wtm.ite.pwr.wroc.pl

http://pryzmat.ac.pwr.wroc.pl

Opr.graf.,skanowanie,DTP, skład i lamowanie, korekta: redakcja
Kolor naświetla: „FUNNA” W-w, ul. Krupnicza 2/4

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr Nakł. 2400 egz.

R O Z M A I T O Ś C I

DLA WIELBICIELI GÓR

W dniach 17-19 września odbędzie się w Łądku-Zdroju V Przegląd Filmów Górskich. Od godz. 13.30 w piątek zostanie zaprezentowanych 30 filmów z USA, Kanady, Austrii, Francji, Wlk. Brytanii, Szwajcarii, Czech, Słowacji i Polski. Na wstępie wyświetlona zostanie „Aconcagua '96” R.Karlaka.

Uzupełnieniem tematycznym będą spotkania z R.Pawłowskim, A.Ciszewskim i M.Dębińskim.

Będzie sporo dodatkowych atrakcji: Krakowski „Akland” zaprosi wszystkich na całonocną zabawę przy ognisku, a zwolennicy bardziej cywilizowanej (?) rozrywki będą mogli tuż obok oddać się rytmom dancinogowym. Poszukiwany jest sponsor, który ufunduje dopłaty do każdego skoku na bungee, dzięki czemu będzie można zakosztować rzutu adrenaliny za pół ceny. Będzie także sztuczna ściana w dwóch wersjach: normalna dla dorosłych i... nadmuchiwana dla dzieci.

W hallu kina można będzie zobaczyć wystawę poplenerową „Sudety”.

Odbędą się koncerty: Kazika Staszewskiego z nowym zespołem EL DOÖPA i Tadeusza Nalepy.

Planowana jest też wyprawa w podziemia najprawdziwszej kopalni złota w niedalekim Złotym Stoku.

W niedzielę po południu zostaną ogłoszone wyniki Plebiscytu Publiczności i wręczone nagrody. Nastąpi prezentacja nagrodzonego filmu.

Organizatorzy zastrzegają, że w programie imprezy mogą nastąpić zmiany. Niektóre filmy są jeszcze w drodze, nie wszystkie są przetłumaczone.

Dodatkowe informacje – w siedzibie organizatora czyli Centrum Kultury i Rekreacji w Łądku Zdroju. tel. 074 146 562, fax 074 146 245, e-mail: ckir@ladek.pl

Bilety na kolejne bloki filmowe (6 złotych) będzie można kupić w trakcie trwania imprezy (nie ma sprzedaży karnetów). Noclegi prosimy rezerwować za pośrednictwem BORT PTTK Łądek Zdrój tel. 074 146 255.

CORAZ BLIŻEJ 5.PR

4 sierpnia Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesłało ambasadorowi RP w Brukseli Janowi Truszczyńskiemu potwierdzenie gotowości przyjęcia przez stronę polską decyzji Rady Stowarzyszenia EU - Polska określającej zasady i warunki uczestnictwa Polski w Piątym Programie Ramowym (5.

PR) Badań, Rozwoju Technicznego i Prezentacji w latach 1998 - 2002. Obecnie oczekujemy na podpisanie decyzji przez przedstawicieli obu stron.

Rada Ministrów zaakceptowała projekt decyzji na posiedzeniu 22 lipca br.

POŚREDNICTWO PRACY W INTERNECIE

W Polsce od czerwca br. rozpoczęła działalność firma Jobs & Adverts. Jest ona jedną z największych firm zajmujących się pośrednictwem pracy w Internecie. Oferowany serwis obejmuje ponad 28 tysięcy europejskich ofert zatrudnienia dla specjalistów z wielu dziedzin.

Oprócz miejsc pracy J&A publikuje na swoich stronach 16 tysięcy CV osób szukających pracy, oferty miejsc praktyk, oferty dla absolwentów, doktorantów itd. Wszystkim poszukującym zatrudnienia firma nieodpłatnie oferuje umieszczenie ich w bazie danych, powiadomienie o nowych ofertach, przeszukiwanie ofert pracy, przeglądanie miejsc praktyk. Z kolei przedsiębiorstwa mogą w witrynie J&A odpłatnie publikować ogłoszenia z uwzględnieniem własnej oprawy graficznej, prezentować profil działalności dzięki połączeniu oferty pracy ze swoją stroną firmową i zamieszczać banery reklamowe.

J&A uruchomiła w naszym kraju własny serwer z kopią swoich zasobów światowych. Aktualnie jest udostępniony tylko serwis ogłoszeniowy, natomiast we wrześniu jest planowane uruchomienie pełnego serwisu z pozostałymi usługami. Obejmuje on między innymi: w pełni anonimowe bazy danych specjalistów poszukujących pracy, oferty praktyk dla studentów i dyplomanów, indywidualne strony startowe użytkowników, serwis e-mail.

Zainteresowani mogą skorzystać z adresu: <http://www.jobpilot.pl>.

SPRAWY LOKALNE UCZELNI DOLNOŚLĄSKICH

Działająca od roku Wyższa Szkoła Zawodowa w Legnicy ma obecnie 650 studentów. Otrzymała od władz miasta trzy budynki po dawnych koszarach rosyjskich, obecnie prowadzi w nich prace remontowe. Najpilniejsze są prace na pierwszym piętrze budynku, w którym znajdzie się 90 sal wykładowych. Potrzeba na to około 20.000.000 zł. Część pieniędzy Wyższa Szkoła Zawodowa otrzymała z MEN. Aby uzyskać resztę, władze WSZ postanowiły wystawić na przetarg 12 działek otrzymanych od Skarbu

Państwa, w tym budynek szkoły samochodowej.

(Słowo Polskie)

Uniwersytet Wrocławski planuje budowę nowego gmachu dla Instytutu Informatyki. Znajdzie się on na Wybrzeżu Joliot-Curie, obok Instytutu Matematycznego. W nowym gmachu, który ma być gotowy w 2002 roku, mają znaleźć się sale wykładowe, laboratoria, sale audytorne i ćwiczeniowe oraz pokoje dla pracowników. Między mostami Grunwaldzkim i Pokoju w najbliższym czasie rozpocznie się też budowa gmachu nowej Biblioteki Uniwersyteckiej.

(Wieczór Wrocławia)

ZMIANY W PROJEKCIE PRAWA O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Na konferencji prasowej w dniu 19 lipca br. wiceminister Jerzy Zdrada przedstawił informację o stanie prac nadprojektem prawa o szkolnictwie wyższym.

W ubiegłym tygodniu, w Serocku, odbyła się 3-dniowa konferencja, której celem było przygotowanie projektu z uwzględnieniem głosów w dotychczasowej dyskusji. Podczas konferencji Ministerstwo Edukacji Narodowej zdecydowało, że projekt prawa o szkolnictwie wyższym nie będzie obejmował regulacji związanych ze stopniami tytułem naukowym. Ze względu na zróżnicowane opinie w środowisku akademickim, dalej będzie się toczył temat dyskusja.

Projekt prawa o szkolnictwie wyższym obejmie wszystkie uczelnie: państwowe i niepaństwowe. Wyróżni się w nim następujące typy szkół wyższych: zawodowe, akademickie i uniwersyteckie. Nowa wersja projektu prawa o szkolnictwie wyższym utrzymuje zasadę ulokowania pieniędzy na pomoc materialną dla studentów w powiatach. Znajdą się w niej jednak alternatywne rozwiązanie odpłatności za studia:

- Te, które zawierał projekt przedstawiony do dyskusji, czyli jednakowa odpłatność, wynosząca do 10 proc. przeciętnej płacy, dla wszystkich studiujących w państwowych uczelniach.

- Natomiast według drugiego wariantu, pełna bezpłatność miałyby obejmować tylko studentów przyjętych w ramach limitu. Limit wyznaczałby poziom finansowania kształcenia w uczelniach przez budżet państwa.

Na stronach internetowych MEN zamieścimy zmodyfikowany Projekt prawa o szkolnictwie wyższym, jak tylko będzie gotowy.

(Internet – strona domowa MEN)

Z S E N A T U

XXXVI posiedzenie Senatu

(9.07.1999)

Było to ostatnie posiedzenie w kadencji Senatu. Tradycyjnie w pierwszej części obrad uczestniczą członkowie Senatów obu kadencji: mijającej i rozpoczynającej się.

I część obrad

• Senat uczcił pamięć zmarłego 10 czerwca doc. Leona Zebrowskiego. Jego sylwetkę przedstawił dziekan J. Świątek.

• Przewodniczący UKW prof. R. Grząślewicz wręczył rektorowi-elektowi i prorektorom-elektom akty potwierdzające ich wybór na kadencję 1999-2002. Podkreślił przy tym, że w kampanii wyborczej zgłosiło wiele dezyderatów, a upływ czasu zwiększył jeszcze ich listę. Życzył nowym władzom sukcesów.

• JM Rektor zwrócił się do obu Senatów dziękując za zaufanie i poparcie. Prosił o wsparcie i wysiłek w rozwiązywaniu trudnych problemów, jakie niesie rzeczywistość. Następnie wręczył dyplomy osobom, które zakończyły pracę w Senacie.

• Dalszym obradom przewodniczył prof. H. Hawrylak, gdyż przedmiotem debaty było sprawozdanie JM Rektora z działalności Uczelni w 1998 roku.

Senior Senatu wezwał do dyskusji prowadzącej do pozytywnych rozwiązań.

JM Rektor zarysował podstawową strukturę obciążeń dydaktycznych: 2000 nauczycieli akademickich z pensum 210 godz., co daje 420 tys. godzin dydaktycznych; nadgodziny to dodatkowe 60% tej liczby, czyli 250 tys. godzin; w sumie dydaktyka: 670 tys. godzin. Zredukowanie obciążeń dydaktycznych przez skrócenie o tydzień semestru, ograniczenie o 15% ilości prowadzonych zajęć i rezerwy siatkowej o 10% dałoby obniżenie obciążenia o 285 tysięcy godzin. W zestawieniu z 250 tys. nadgodzin bilans byłby dodatni. Ponadto JM Rektor postulował zwiększenie pensum z 210 do 270 godzin, co dałoby dalsze 120 tys. godzin.

W sumie uzyskane 155 tysięcy godzin pozwoliłoby nie zużywać na pensje środków na działalność statutową i badania własne. Decyzja taka jest szczególnie istotna w momencie, gdy wchodzące przepisy nowej konstytucji zmieniają zapewne możliwości pobierania opłat za studia zaoczne i wieczorowe.

Co do innych możliwych źródeł oszczędności, JM Rektor wyraził wątpliwość, czy dałoby się je osiągnąć przez ograniczenie kadry Administracji Centralnej, która ma 234 etaty nietechniczne: ograniczenie etatowe o 20% dałoby zysk 3%. Filie, które stanowią znaczący punkt w budżecie uczelni, reprezentują jej interesy strategiczne wobec nadchodzącej konsolidacji szkolnictwa wyższego. Nie da się też wyeliminować wydatków na remonty i inwestycje. PWr chciałaby też zadbać o jakość i prestiż swojej biblioteki, która jest najlepszą placówką wśród wyższych szkół technicznych. Wła-

dze myślą o prowadzeniu studiów w językach obcych i profilu uniwersyteckim uczelni.

Fundusz płac od lat pokrywany jest przez MEN w 96%. Tymczasem istnieje problem „przegrzania płac”: pensje są średnio o 30% wyższe niż na UWr.

Plan oszczędności powinien polegać na:

- ograniczaniu przez dziekanów wydatków z puli środków statutowych,
- nowej organizacji dydaktyki, ograniczeniu siatki dydaktycznych,
- zawieszeniu najkosztowniejszej działalności,
- zmniejszeniu ilości zajęć z języków obcych,
- ograniczeniu kadr ds. aparatury,
- zwiększeniu starań o granty,
- przesuwaniu młodych asystentów na pozycję doktorantów.

Wydziały, które dostały dotację ratującą ich bilans, powinny przedstawić programy naprawcze.

Uczelnia nie może zwiększyć otrzymywanej dotacji budżetowej. Jedyłą możliwością manewru stanowi ograniczenie wypłat regulacji.

W szczegółowej części sprawozdania JM Rektor przedstawił dynamikę wzrostu liczby studentów (w 1998 r. było ich blisko 23 tysiące, w tym ponad 18 tysięcy na studiach dziennych) i absolwentów (2067, w tym 1828 absolwentów studiów dziennych). Liczba nauczycieli akademickich wzrasta o 2% rocznie, natomiast znacznie większy jest przyrost godzin ponadwymiarowych. Liczba godzin ponadwymiarowych w 1996 r. odpowiadała 134 etatom, a w 1998 r. już 176. Jednocześnie rośnie liczba studentów przygotowujących na 1 pracownika uczelni: w 1998 r. osiągnęła ona 5,3 (4,0 w 1996 r.), a na jednego dydaktyka 11,8 (9,3 w 1996 r.). Średni wiek pracowników dydaktycznych przekroczył 47 lat. Na studiach doktoranckich było 606 osób (przyrost w stosunku do 1997 r. wynosi 45%; część z nich to byli asystenci). Dynamika wzrostu stypendiów doktoranckich nie nadąża za tym zjawiskiem.

Poprawia się ilość publikacji naukowych: średnia z 1998 r. wyniosła 1,9 (1997 - 1,8, 1996 - 1,5). Jednak 35% pracowników nie miało publikacji w 1998 r. Znacznie spadła liczba patentów: w '98 r. uzyskano ich 23 (1996 - 42, 1997 - 19).

Dotacja z MEN (bez uwzględniania inflacji) wzrosła o 16%, dotacja w przeliczeniu na studenta o 2%, ale koszty wzrosły odpowiednio o 18% i 5%. Spowodowało to niedobór środków pieniężnych, który był pokrywany z własnych przychodów Uczelni.

Struktura przychodów PWr jest następująca: dotacja budżetowa na dydaktykę stanowi 56%, dotacja KBN na badania - 13%, z przemysłu pochodzi 9%, z dochodów dydaktyki - 6%, z grantów - 5%, z opłat za

zajęcia - 4%, dochody własne - 4%. Wydatki to w 66% wynagrodzenia, w 17% materiały i energia, amortyzacja (5%), aparatura (5%), podróże służbowe (2%); pozostałe koszty to 5%.

W 1998 r. udział dydaktyki w kosztach uczelni wynosił 52%; 23% kosztów pochłaniała działalność badawcza.

W dyskusji prof. J. Koch wyraził zadowolenie, że znajduje zrozumienie pogląd o potrzebie zmniejszenia programów dydaktycznych. Wezwał do powołania na bieżącym posiedzeniu komisji sanacyjnej, w której znaleźliby się również eksperci. W ten sposób na jesieni komisja mogłaby przedstawić wnioski.

Prof. P. Kafarski zaproponował, by w dyskusji powrócić do kwestii zasadniczych, np.: jak naśladować Politechnikę Poznańską, osiągającą korzystne wskaźniki kosztów w swojej filii.

Prof. J. Biernat (dziekan-elekt Wydz. Elektroniki) podkreślił, że prywatne uczelnie nie mają kłopotów finansowych. Ustosunkowując się do wypowiedzi JM Rektora stwierdził, że znaczna liczba nadgodzin to płatne zajęcia prowadzone dla studentów zaocznych w soboty i niedziele - ich obciążenie to ograniczenie przychodów, zaś likwidacja korzystnych współczynników za zajęcia (np. w filiach) spowoduje brak chętnych do ich prowadzenia. Poparł wniosek, by wydziały mające trudności finansowe przedstawiły programy naprawcze, a nawet konkretne decyzje zmieniające ich sytuację.

Prof. J. Zwoździak przychylił się do apelu i zadeklarował chęć udziału w komisji sanacyjnej.

Prof. J. Sworakowski przedstawił kandydatów do komisji: prof. J. Kocha, prof. R. Grząślewicza, prof. T. Lutego (który wyraził na to zgodę) i prof. J. Zwoździaka.

Prof. J. Zwoździak zgłosił propozycję włączenia do komisji prof. P. Kafarskiego, a dr J. Górniak - prof. J. Świątkę.

Prof. J. Koch wyraził pogląd, że niepołączalny jest udział w komisji z pełnieniem funkcji we władzach uczelni, do których skłonny byłby zaliczyć nawet dziekanów.

Prof. J. Zdanowski stwierdził, że już w poprzedniej kadencji podkreślał, że uczelnia „zjada własny ogon”. Prof. Koch wskazywał wtedy na możliwości oszczędności w dydaktyce. Senat jednak przeciwstawiał się cięciom (wydziały contra reszta). Władze chciały brać w obronę wydziały, które mają trudności. Komisja powinna szukać wszędzie rezerw, ale działać statutowo. Tymczasem Senat występuje w roli legalnej opozycji.

Prof. J. Zdanowski wyraził obawę, że komisja będzie żądała informacji, szukała zestawień. Zgłosił do składu komisji prof. J. Biernatę.

Prof. R. Grząślewicz wyraził satysfakcję,
Dokończenie na stronie 6

Z S E N A T U

Dokończenie ze strony 5

że zaprezentowano plany działań oszczędnościowych. Zadeklarował, że jako dziekan nowej kadencji może ograniczyć swoją rolę w komisji do funkcji konsultanta. **Prof. J.Świątek** wyraził gotowość wyłączenia się z komisji w chwili objęcia funkcji prorektora.

Prorektor L.Jankowski przypomniał, że nie określono kompetencji komisji. Wyraził przypuszczenie, że komisja skorzysta z pomocy ekspertów i przedstawi Senatowi wnioski, które będą adresowane do poszczególnych ciał.

Prof. J.Biernat zawnioskował, by rozdzielić dwa problemy: konieczności szybkich prac na wydziałach oraz szerszej analizy sytuacji (pensum, koszt utrzymania filii etc.)

Prof. H.Hawrylak zapytał, czy Senaty zaaprobują taką quasi-komisję. **Prof. E.Kalinowski** zasugerował możliwość nadania jej charakteru społecznego, zaś **prof. J.Mlochowski** – przyjęcie przez oba Senaty do wiadomości faktu ukonstytuowania się takiej grupy.

Senat przyjął jednogłośnie sprawozdanie JM Rektora.

Prof. H.Hawrylak złożył kończącemu kadencję Senatowi podziękowania za współpracę. Podkreślił przyjazne podejście i chęć do współdziałania, które były źródłem miłych i wartościowych przeżyć.

II część obrad

• Senat wyraził zgodę na powołanie dyrektorów filii na nową kadencję. Zostali nimi dotychczasowi szefowie: dr Maciej Pawłowski (J.Góra), dr Jan Kałwak (Wałbrzych) i dr Henryk Bartoszewicz (Legnica).

• Zaopiniowano też powołanie kierowników jednostek nie będących wydziałami (kandydatury zostały pozytywnie zaopiniowane w balotażach). Tak jak dotychczas, kierować nimi będą:

- SJO – mgr Marian Górecki,
- SWFiS – mgr Jerzy Biezuński,
- WCSS – prof. Daniel J.Bem,
- WCTT – prof. Jan Koch,
- Pol.-Fr. CISP – dr W.Myślecki,
- CMZiN – prof. T.Luty,
- CKU – mgr Małgorzata Stawska.

Dyskusję wzbudził problem proceduralny dotyczący Centrum Materiałów Zaawansowanych i Nanotechnologii, a podniesiony przez przewodniczącego komisji ds. statutu i regulaminów **dr R.Radomskiego**. Przypomniał on, że w poprzednim głosowaniu warunkiem działalność Centrum było szybkie przedstawienie regulaminu. W listopadzie komisja ustaliła sporne punkty, które powinny być rozstrzygnięte przez Senat. Zatem, w opinii dra R.Radomskiego, nie można traktować Centrum jako prawnie ist-

nijącego.

Prof. A.Mulak odpowiedział, że powołanie kierownika wyprzedza stworzenie regulaminu, zatem brak tego ostatniego nie jest przeszkodą do powoływania kierownika. Centrum działa (w zastępstwie prof. Lutego kieruje nim prof. J.Misiewicz).

Prof. J.Zdanowski dodał, że statut Centrum tworzy z niego rodzaj akademii nauk czy korporacji. Takie postawienie sprawy spowodowało kontrowersję.

Odpowiadając na pytania **prof. R.Grząślewicza** **Prorektor ds. Nauki** stwierdził, że CMZiN nie pozyskało żadnych grantów, natomiast w ciągu 2 lat rozdysponowało 700 tysięcy zł, z czego 420 tysięcy w II konkursie. Prorektor przyznał je ze środków na selektywny rozwój badań. Planuje się przekazywanie CMZiN dalszych środków.

Prof. Sworakowski stwierdził, że środki są rozdzielane w trybie konkursowym.

• **Prof. R.Grząślewicz** zdał sprawę z wyborów organów jednoosobowych i przedstawicieli do organów kolegialnych na kadencję 1999/2000. Zaproponował, by nie zmieniając istoty procedury, w przyszłości usprawnić działania. Będzie temu służyła możliwość proponowania liczby zastępców i wybierania rezerwowych członków ciał kolegialnych, możliwość kooptacji, gdy (np. drogą awansów) nastąpi zaburzenie proporcji poszczególnych grup tworzących organ kolegialny. Zalecał też, by udziały tych grup określać względem liczby samodzielnych pracowników naukowych.

• **Prof. J.Świątek** poinformował o wynikach rekrutacji:

Średnia liczba kandydatów to 1,8 os./miejsce. Część kandydatów przystąpiła do egzaminów, przy czym najwięcej (312 osób) – z fizyki.

Prof. J.Koch przypomniał, że ze względu na możliwość składania 3 świadectw maturalnych należy się liczyć, że część z blisko 12,5 tys. kandydatów to właśnie takie „trojaczki”. Dlatego nie należy rezygnować z rekrutacji wrzesniowej. Senat wyraził zgodę na tę rekrutację (35:0:0).

• Senat wyraził zgodę (34:0:2) na zawarcie umowy o współpracy między Instytutem Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich PWr a Wydziałem Fizyki Uniwersytetu Chemii i Technologii w Iwanowie (Rosja).

• Ze względu na nieobecność mgr J.Bąbki ponownie nie udzielono odpowiedzi na jego interpelację.

• W odpowiedzi na interpelację **prof. R.Grząślewicza** o skutki finansowe (w 1999 r.) podwyżek, **Prorektor J.Zdanowski** podał, że podwyżka wprowadzona od 1.11.98 zwiększyła koszty osobowe o 1.470.600 zł, co z pochodnymi stanowi 2,4

mln zł. Regulacja płac od 1.4.98 oznaczała limit 5.777 tys. zł. Otrzymano na nią z MEN 96,1% tej kwoty, tj. 5.552 tys., a rozdzielono 5.575 tys. zł, tzn. razem z pochodnymi (9.170 tys. zł). podwyżki pochłonęły dwieście kilkadziesiąt tysięcy zł.

Od 1.3.99 MEN przyznało limit środków 6.622.600 zł i 91,2% tych środków, tj. 6.364.300 zł. Do końca roku zostanie wykorzystanych 6.386.700 zł, czyli 18 tys. więcej niż przyznana kwota. Z pochodnymi stanowi to 10,5 mln.

Na podwyżki przeznaczono 2,4 mln (z tego 1,9 mln z MEN).

Na pytanie **prof. R.Grząślewicza**, kogo objęła podwyżka z 1 listopada, **prof. Zdanowski** powiedział, że co piątego nauczyciela, a wśród nienauczycieli podwyżki były częstsze.

• **Prorektor L.Jankowski** odpowiedział na interpelację ZNP w sprawie możliwości wykupu mieszkań w Domu Naukowca. Przedstawił trudności formalne i techniczne, jakie musiały przewyższyć władze Uczelni, by można było to dążenie zrealizować. Chodziło o przekształcenie mieszczących się na najwyższej kondygnacji pomieszczeń hotelowych w mieszkania. W trakcie prac okazało się jednak, że cena 1 m. kw., choć nadal korzystna (jeśli wziąć pod uwagę lokalizację), przestała być okazjna: zamiast oczekiwanego 1 tysiąca wynosiła 2 tys. zł. Prawie wszyscy zainteresowani wycofali się z transakcji. Zatem PWr zamierza sprzedać kłopotliwą powierzchnię wraz z projektem. Generalnie jednak sprzedaż mieszkań zakładowych postępuje: z 258 sprzedano 134.

• **JM Rektor** zapowiedział, że inauguracja nowego roku akademickiego nastąpi 4 października 1999 (poniedziałek) o godz. 11.30 lub 12.00. Wykład inauguracyjny na temat znaczenia nauki w transferze nowoczesnych technologii zostanie wygłoszony przez prof. J. Kocha. Zajęcia dydaktyczne zaczną się 1 października.

• MEN poinformowało o przyznaniu pracownikom PWr trzech nagród indywidualnych (dr K. Opieliński, dr hab. W. Bartelmus, prof.nzw. i prof. J. Koch) oraz trzech zespołowych:

(1) prof. Bożena Kolarz, dr inż. Andrzej Trochimczuk, mgr inż. Dorota Jermakowicz-Bartkowiak, dr inż. Wiesław Aposto-
luk,

(2) prof. Jerzy Zwoździak, dr Anna Zwoździak, dr Andrzej Szczurek,

(3) prof. Zbigniew Huzar, dr Zbigniew Fryźlewicz, dr Iwona Dubielewicz, dr Bogumiła Hnatkowska, mgr Jacek Waniczek.

• **Dyr. H.Szarski** zapowiedział miesięczny remont w BG (15.7-15.8).

Pierwsze posiedzenie Senatu nowej kadencji odbędzie się 23.09. o godz. 9.30. (mk)

Wspomnienia

Ś.P. MARIA WYZGA

W dniu 21 czerwca 1999 roku Senat uczcił pamięć śp. Marii Wyzgowej zmarłej w dniu 2 czerwca. Zamieszczamy wystąpienie prof. Jerzego Stańdy, który w imieniu Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Wrocławskiej przedstawił sylwetkę Zmarłej.

Panie Rektorze, Wysoki Senacie!

Pragnę w tym zacnym gronie, zebranych na dzisiejszym posiedzeniu Senatu, przybliżyć postać zmarłej w tym miesiącu śp. Marii Wyzgowej, związanej z Politechniką Wrocławską od 1946 roku, wielce zasłużonej dla naszej Uczelni.

Życie Marii Wyzgowej podzielone było między dwa miasta: Kraków i Wrocław. W tym pierwszym urodziła się – w 1916 roku – w rodzinie patriotycznej, gdzie kształtowała swą osobowość w szczególnych warunkach odzyskanej przez Polskę niepodległości. Tam ukończyła Żeńskie Seminarium Nauczycielskie i roczne studia w Instytucie Administracyjno-Gospodarczym. Tam też, rok przed drugą wojną światową, rozpoczęła pracę nauczycielską w krakowskim szkolnictwie podstawowym i przeżyła trudne lata okupacji podejmując się różnych zajęć zarobkowych.

W 1945 roku, po wyjściu za mąż, żegna się z Krakowem i przyjeżdża wraz z mężem do zrujnowanego wojną Wrocławia.

Pierwsza jej praca na Politechnice Wrocławskiej sięga 1946 roku. Związana była z dziekanatem Mechaniczno-Elektrotechnicznym, którego dziekanem był prof. Kazimierz Idaszewski – legenda naszej Uczelni.

Pani Maria Wyzgowa prowadziła tam sprawy administracyjno-studenckie i pełniła funkcję (przypomnijmy tradycyjne określenie) dziekanki.

Tam też, jako student tego wydziału spotkałem Panią Marię po raz pierwszy.

Kiedy w roku 1949/50 nastąpił podział Wydziału Mechaniczno-Elektrotechnicznego na samodzielne wydziały: Mechaniczny i Elektryczny, Pani Maria pozostała na Wydziale Elektrycznym, a następnie, po kolejnych zmianach struktury Uczelni, pracowała w dziekanacie Wydziału Łączności przekształconego później w Wydział Elektroniki.

Z chwilą powstania Instytutu Cybernetyki Technicznej peł-

niła tam pewien czas funkcję dyrektora administracyjnego.

Na początku lat siedemdziesiątych przeszła na emeryturę nie rezygnując jednak ze współpracy z Uczelnią, bowiem z chwilą powołania Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Wrocławskiej została zatrudniona na pół etatu w sekretariacie tegoż stowarzyszenia.

Do Jej obowiązków należało nie tylko prowadzenie spraw administracyjno-finansowych, ale także obsługa licznych zjazdów absolwentów wszystkich wydziałów i roczników. Niejednokrotnie pół etatu, na którym była zatrudniona, przekształcało się w pracę przekraczającą wymiar pełnego etatu.

Pomimo tych licznych obowiązków życzliwy uśmiech nie znikał z Jej twarzy i zawsze gotowa była do wszelkiej pomocy. Była dobrym duchem Stowarzyszenia.

Politechnika Wrocławska stała się dla Niej drugim domem. Miała łatwość nawiązywania kontaktów z ludźmi i to zarówno ze studentami, jak i z dojrzałymi wychowankami Politechniki. W publikacjach pozjazdowych nie zabrakło także Jej osobistych wspomnień z ponad półwiecza pracy na naszej Uczelni. Była człowiekiem skromnym, otwartego serca, rzetelnie wykonującym swoje służbowe obowiązki.

W uznaniu Jej zasług odznaczona została Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką i Medalem 40-lecia Politechniki Wrocławskiej, co sobie szczególnie ceniła.

Zdobyła sobie, jak mało kto, sympatię, szacunek i przyjaźń wielu, bardzo wielu osób z Uczelni i spoza niej. Świadczył o tym bardzo liczny udział Jej przyjaciół w uroczystościach pogrzebowych w dniu 14 czerwca 1999 r. i na Mszy Świętej w kościele Św. Rodziny na Sępólnie, a także celebra pogrzebowa w kaplicy cmentarza parafialnego przy ul. Smętnej z udziałem wielu przedstawicieli duchowieństwa, nie tylko parafialnego. Ze strony Uczelni żegnał Ją JM Rektor PWr, a ze strony Stowarzyszenia Absolwentów Politechniki Wrocławskiej – przewodniczący Zarządu Stowarzyszenia.

Żegnaliśmy Ją tam wszyscy ze smutkiem, ale w naszej pamięci będzie żyła zawsze.

W dniu 4 lipca br. w Kościele Garnizonowym we Wrocławiu odbyła się z inicjatywy rodziny Zmarłej Msza Św. celebrowana przez ks. Henryka Szarejkę w intencji wszystkich przyjaciół Pani Marii i tam w zadumie przeżywaliśmy to wszystko, co nas z Nią łączyło. □

Ś.P. LEON ŻEBROWSKI

Doc. dr inż. Leon Żebrowski rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną na Politechnice Wrocławskiej w 1951 roku. Zajmował kolejno stanowiska: zastępcy asystenta, asystenta, starszego asystenta, a w 1957 r. został powołany na stanowisko adiunkta w Katedrze Organizacji i Mechanizacji Budowy. Prowadził wykłady z organizacji produkcji na Wydziale Budownictwa Lądowego, Inżynierii Sanitarnej i Mechanicznym oraz wykłady z organizacji i mechanizacji robót wodno-melioracyjnych na Wydziale Melioracji Wodnych Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. Był współorganizatorem specjalności Inżynierijno-Ekonomicznej przy Wydziale Budownictwa Lądowego.

W 1968 r. powołany został na stanowisko docenta, następnie objął funkcję prodziekana nowo powołanego Wydziału Inży-

nierijno-Ekonomicznego (noszącego obecnie nazwę Wydziału Informatyki i Zarządzania). Od 1969 roku aż do 1978 r. piastował stanowisko zastępcy dyrektora ds. dydaktyki Instytutu Organizacji i Zarządzania.

Doc. Leon Żebrowski miał duży wkład w organizację procesu dydaktycznego w Instytucie. Kierował działalnością zespołów dydaktycznych, zainicjował nowe kierunki pracy komisji programowej Instytutu oraz nowe wydawnictwa dydaktyczne dla studentów. Za tą działalność otrzymał nagrodę Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.

W 1979 r. został oddelegowany do pracy w charakterze zastępy dyrektora w Instytucie Organizacji Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego w Warszawie.

Doc. dr inż. Leon Żebrowski zmarł 20 czerwca 1999 r. Zachowamy Go w pamięci

Janusz Kroik

Umowa mechaników z Wrocławia i Wolfsburga

dokończenie ze str. 3

1998 roku współpracy Instytutu Budowy Pojazdów FH z Wolfsburga z Instytutem Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn PWr.

W skład delegacji z FH Braunschweig/Wolfenbuettel wchodził: prof. dr Joachim Ihme – dyrektor Instytutu Budowy Pojazdów, prof. dr Gerhart Rinne – były dyrektor Instytutu Budowy Pojazdów (właśnie on podpisywał list intencyjny o współpracy międzyinstytutowej), prof. dr Joachim Schmidt – dziekan Wydziału Techniki Produkcji i Wytwarzania oraz prof. dr Hartmut Widdecke. Niemieckich gości przyjął prorektor PWr – dr Ludomir Jankowski. Wyraził on satysfakcję, że współpraca obu uczelni w zakresie budowy pojazdów nabiera konkretnego wymiaru. Podkreślił, że władze naszej uczelni przywiązują duże znaczenie do rozwijania współpracy międzynarodowej, że jest to kwestia utrzymania Politechniki Wrocławskiej w ścisłej czołówce wyższych szkół w Polsce. Wyraził też nadzieję, że współpraca obejmie również inne wydziały i przyniesie korzyści obu stronom.

Umowę podpisali: dziekan Wydziału Techniki Produkcji i Wytwarzania FH Braunschweig/Wolfenbuettel prof. Joachim Schmidt oraz dziekan-elekt Wydziału Mechanicznego PWr prof. Waław Kollek. W spotkaniu z delegacją niemiecką uczestniczyli również: prof. Jerzy Świątek, dr Czesław Kolanek, dr Wojciech Walkowiak oraz mgr Krystyna Galińska.

Prof. Joachim Schmidt podkreślił istotną rolę prof. Gerharta Rinne w zainicjowaniu kontaktów z PWr i nawiązaniu współpracy obu instytutów. Dotychczas miała ona formę wymiany studentów, ale strona niemiecka chciała rozszerzyć ją na współpracę naukowo-badawczą między instytutami: Technologii i Recyklingu Tworzyw Sztucznych, Techniki Wytwarzania oraz Informatyki Przemysłowej.

Prof. Gerhart Rinne wspominał: „Wzorcem dla współpracy z Politechniką Wrocławską była współpraca z Politechniką Poznańską, zapoczątkowana w 1989 roku. Kraj związkowy Dolna Saksonia, w którym leży Wolfsburg, ma partnerskie kontakty z Poznaniem i Wrocławiem. Uznaliśmy, że władze dysponujące środkami finansowymi mogą również wspierać finansowo współpracę z uczelniami tych miast. Na kongresie KONES-97 w Szczyrku spotkałem po raz pierwszy dr inż. Czesława Kolanek. Był tam również dr inż. Krzysztof Wisłocki z Poznania. I tu właśnie powstał pomysł nawią-

Umowę zawarto.

Uściski dłoni wymieniają prorektor L.Jankowski i dziekan J.Schmidt

zania współpracy z PWr. Wynikiem było podpisanie umowy międzyinstytutowej (podobnie jak z Politechniką Poznańską). Natomiast podpisanie umowy międzywydziałowej jest „modelem wrocławskim”, bowiem w Poznaniu następnym krokiem we współpracy było zawarcie umowy międzyuczelnianej. Ale mam nadzieję, że na 55-lecie PWr podpiszemy umowę międzyuczelnianą”.

Dziekan-elekt Wydziału Mechanicznego PWr prof. Waław Kollek skomentował to ważne wydarzenie następująco:

„Dzisiejsze podpisanie umowy między Wydziałem Mechanicznym wyższej uczelni w Wolfsburgu a naszym wydziałem rozszerza dotychczasową współpracę między Instytutem Pojazdów a Instytutem Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn. My oceniamy, że dała ona znakomite wyniki. Myślę, że i strona niemiecka jest również zadowolona, skoro właśnie od nich wyszła inicjatywa rozszerzenia współpracy na wydziały. Dzisiaj, podczas spotkania z JM Rektorem PWr, mówiliśmy o możliwościach przejścia na poziom współpracy między uczelniami. Rysuje się kolejny obszar wspólnych zainteresowań związanych m.in. ze specjalizacją, jaką zajmuje się prof. Świątek – informatyką (w FH Braunschweig/Wolfenbuettel zwaną informatyką przemysłową). A zatem widzimy już dziedzinę wychodzącą spoza obszaru działania Wydziału Mechanicznego. Strona niemiecka jest również zainteresowana recyklingiem rozumianym jako wykorzystanie zużytych elementów obiektów, takich jak szeroko rozumiane pojazdy samochodowe, pojazdy szynowe i inne urządzenia. Specjalizuje się w tym ośrodek polski.

Zarówno uczelnię w Wolfsburgu jak i we Wrocławiu łączą żywe kontakty z koncernem Volkswagena. Uczelnia w Wolfsburgu to odczeko w głowie tej firmy. A w pobliżu Wrocławia, w Polkowicach w sierpniu ruszy fabryka silników Volkswagena. Przewiduje się, że już w najbliższym semestrze zimowym niemieccy studenci zostaną skierowani na praktyki do fabryki w Polkowicach, a równocześnie będą doksztalcani na naszym Wydziale Mechanicznym. Myślę, że ta współpraca dla obu stron będzie korzystna. Mamy też kolejną ofertę z Wolfsburga, z firmy IVM-Engineering współpracującej z koncernem i z uczelnią. Jest to biuro projektujące na potrzeby koncernu Volkswagena, zajmujące się stroną obliczeniową. Firma ta

zaoferowała nam przyjęcie studentów z naszego wydziału, a być może i z uczelni, na praktyki z projektowania elementów, jak i całych pojazdów. Myślę, że ta współpraca może być interesująca, bo będą to i projekty przejściowe i prace dyplomowe. Firma jest zainteresowana nawet fundowaniem stypendiów i zatrudnianiem naszych absolwentów.

Można założyć, że Politechnika Wrocławska będzie *kuźnią kadr* dla polkowickiej fabryki Volkswagena. Zaproponowałem dyrekcji tej fabryki współpracę w obszarze naukowym, żebyśmy stworzyli wspólne Centrum Środków Transportu i Logistyki we Wrocławiu na terenie Biskupina, tam gdzie mieści się nasz Zakład Pojazdów.”

Goście z wyższej szkoły w Wolfsburgu zostali zaproszeni przez prorektora L.Jankowskiego na uroczystości 55-lecia PWr, które odbędą się w listopadzie 2000 roku. Być może zrealizowane zostaną wtedy dzisiejsze plany o podpisaniu umowy międzyuczelnianej. (HW)

Dyrektorzy instytutów i ich zastępcy wybrani na kadencję 1999-2002

Instytut Architektury i Urbanistyki I-1

dyrektor: doc. dr inż.arch. Zygmunt Wręczycki
z-ca: dr inż.arch. Janusz Frydecki

Instytut Budownictwa I-2

dyrektor: prof. dr hab.inż. Mieczysław Kamiński
z-ca ds. współpracy z przemysłem: dr inż. Jerzy Hoła
z-ca ds. ogólnych: dr inż. Piotr Berkowski
z-ca ds. nauki i nauczania: prof.dr hab.inż. Antoni Biegus

Instytut Chemii Technologii Nafty i Węgla I-3

dyrektor: dr hab.inż. Jerzy Walendziewski
z-ca ds. dydaktyki: dr hab.inż. Jolanta Grzechowiak, prof.nadzw.
z-ca ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem: dr inż. Marek Kulażyński

Instytut Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii I-4

dyrektor: prof.dr hab.inż. Jacek Młochowski
z-ca ds. nauki: dr hab.inż. Jacek Skarzewski, prof. nadzw.
z-ca ds. ogólnych i dydaktyki: dr inż. Halina Wójtowicz

Instytut Chemii Nieorg. i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich I-5

dyrektor: prof.dr hab.inż. Walter Wojciechowski,
z-ca ds. dydaktyki: dr inż. Bożena Ziółek
z-ca ds. badań naukowych: dr inż. Mirosław Miller

Instytut Cybernetyki Technicznej I-6

dyrektor: prof.dr hab.inż. Ewaryst Rafajłowicz
z-ca ds. kształcenia kadry nauk. i współpr. z zagranicą: dr hab.inż. Stanisław Piestrak, prof.nadzw.
z-ca ds. dydaktyki: dr hab.inż. Jan Magott, prof. nadzw.
z-ca ds. badań naukowych: dr inż. Wojciech Muszyński

Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii I-7

dyrektor: prof.dr hab.inż. Tadeusz Lobos,
z-ca ds. dydaktyki: dr inż. Jerzy Rutkowski
z-ca ds. badań naukowych: dr inż. Adam Tymań

Instytut Energoelektryki I-8

dyrektor: dr hab.inż. Eugeniusz Rosołowski, prof.nadzw.
z-ca ds. badań nauk. i współpr. z przemysłem: dr inż. Antoni Klajn,
z-ca ds. dydaktyki i kształcenia kadry naukowej: dr hab.inż. Kazimierz Wilkosz, prof.nadzw.,

Instytut Fizyki, I-9

dyrektor: dr hab.inż. Jan Misiewicz, prof. nadzw,
z-ca ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem: dr hab.inż. Henryk Kasprzak
z-ca ds. kształcenia kadry i współpracy z zagranicą: dr hab. Ryszard Poprawski, prof.nadzw.
z-ca ds. dydaktyki i wychowania: dr inż. Włodzimierz Salejda

Instytut Geotechniki i Hydrotechniki I-10

dyrektor: prof.dr hab.inż. Stefan Gałczyński
z-ca ds. dydaktyki i rozwoju kadry naukowej: dr hab.inż. Barbara Wilczyńska-Namysłowska
z-ca ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem: dr inż. Olgierd Puła

Instytut Górnictwa I-11

dyrektor: dr hab.inż. Lech Gładysiewicz, prof. nadzw.
z-ca ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem: dr inż. Jacek Urbański
z-ca do spraw dydaktyki: dr inż. Andrzej Luszczkiewicz

Instytut Historii Architektury, Sztuki i Techniki I-12

dyrektor: dr hab.inż.arch. Ernest Niemczyk, prof.nadzw.
z-ca: dr inż.arch. Jolanta Karek-Zagrobela

Instytut Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych I-13

dyrektor: prof.dr hab.inż. Maksymilian Pająk
z-ca: dr inż. Andrzej Kołek

Instytut Inżynierii Ładowej I-14

dyrektor: prof.dr hab.inż. Paweł Śniady
z-ca ds. nauki, współpr. z przem. i kształcenia kadry: prof.dr hab.inż. Jan Biliszczuk
z-ca ds. dydaktyki: dr hab.inż. Antoni Szydło

Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska I-15

dyrektor: dr hab.inż. Wojciech Adamski, prof.nadzw.
z-ca ds. dydaktyki: prof. dr hab.inż. Jan D.Rutkowski
z-ca ds. badań naukowych: dr inż. Andrzej M.Dziubek

Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn I-16

dyrektor: prof.dr hab.inż. Eugeniusz Rusiński
z-ca ds. naukowych, rozwoju kadry i współpracy z zagr.: dr hab.inż. Piotr Dudziński, prof.nadzw.
z-ca ds. współpracy z przemysłem i badań naukowych: dr hab.inż. Jan Kulczyk, prof.nadzw.
z-ca dyrektora ds. dydaktyki: dr hab.inż. Jarosław Stryczek, prof.nadzw.,

Instytut Sterowania i Techniki Systemów I-17

dyrektor: dr hab.inż. Adam Grzech, prof.nadzw.
z-ca: prof.dr hab.inż. Zdzisław Bubnicki
z-ca: dr hab.inż. Leszek Borzemski

Instytut Matematyki I-18

dyrektor: dr hab. Bronisław Florkiewicz, prof.nadzw.
z-ca: dr hab. Krzysztof Szajowski
z-ca: dr hab. Wojciech Kordecki
z-ca: dr Magdalena Rutkowska

Instytut Materialoznawstwa i Mechaniki Technicznej I-19

dyrektor: dr hab.inż. Jerzy Kaleta
z-ca ds. nauki i współpracy z przemysłem: dr hab.inż. Włodzimierz Dudziński, prof.nadzw.
z-ca dyrektora ds. dydaktyki: dr inż. Stanisław Piesiak

Instytut Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów I-20

dyrektor: dr hab.inż. Kazimierz Wójs, prof.nadzw.
z-ca ds. ogólnych: dr hab.inż. Andrzej Bucewicz, prof.nadzw.
z-ca ds. badań nauk. i współpr. z przemysłem: dr inż. Maria Jędrusik
z-ca ds. dyd., kształcenia kadry i współpr. z zagranicą: dr hab.inż. Henryk Kudela

Instytut Nauk Ekonomiczno-Społecznych I-22

dyrektor: dr hab. Teresa Grabińska
z-ca: dr Stanisław Balicki

Instytut Organizacji i Zarządzania I-23

dyrektor: dr inż. Janusz Kroik
z-ca: dr inż. Marian W.Brol
z-ca: dr inż. Leopold Szczurowski

Instytut Technologii Maszyn i Automatykacji I-24

dyrektor: dr inż. Zbigniew Smałek
z-ca ds. nauki i współpracy z przemysłem: dr hab.inż. Piotr Cichosz
z-ca ds. dydaktyki: dr inż. Bogusław Reifur

Instytut Techniki Mikrosystemów I-25

dyrektor: dr inż. Janusz Markowski
z-ca: dr inż. Bronisława Mateja
z-ca: dr inż. Zbigniew Znamirowski

Instytut Technologii Nieorg. i Nawozów Mineralnych I-26

dyrektor: dr hab.inż. Józef Głowiński, prof.nadzw.,
z-ca ds. rozwoju kadry nauk.: dr hab.inż. Stefan Zieliński, prof.nadzw.,
z-ca ds. dydaktyki: dr inż. Bogdan Szczygieł
z-ca ds. ogólnych: dr inż. Józef Hoffman

Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych I-27

dyrektor: dr hab.inż. Danuta Żuchowska, prof. nadzw.
z-ca ds. dydaktyki: dr hab.inż. Adam Sokołowski
z-ca ds. badań nauk. i współpracy z przem.: dr hab.inż. Ryszard Steller

Instytut Telekomunikacji i Akustyki I-28

dyrektor: dr hab.inż. Tadeusz Więckowski, prof. nadzw.
z-ca ds. dydaktyki: dr hab.inż. Marcelli Uruski, prof.nadzw.
z-ca ds. badań nauk. i współpracy z przem.: dr inż. Bronisław Żółtogórski

Instytut Maszyn i Napędów Elektrycznych I-29

dyrektor: dr hab. inż. Ignacy Dudzikowski, prof.nadzw.
z-ca ds. badań nauk. i współpracy z przem.: dr hab.inż. Jan Zawilak, prof.nadzw.
z-ca ds. dydaktyki: dr inż. Wojciech Grotowski

Instytut Chemii Fizycznej i Teoretycznej I-30

dyrektor: prof. dr hab. Henryk Chojnacki
z-ca ds. ogólnych: dr hab.inż. Andrzej Miniewicz, prof.nadzw.
z-ca ds. dydaktycznych: dr inż. Piotr Nowak

Wspomnienie

DR JAN MASNY

Dnia 6 lipca 1999 roku zmarł nagle dr inż. Jan Masny. Pogrzeb odbył się 9 lipca na cmentarzu Grabiszyńskim we Wrocławiu. Pożegnaliśmy na zawsze człowieka niezwykle pracowitego, prawego i życzliwego, o ogromnej wiedzy, uzdolnionego naukowca i wspólnego nauczyciela.

Dr inż. Jan Masny urodził się w 1940 roku w Zabierzowie. W 1964 roku ukończył z wynikiem bardzo dobrym studia inżynierskie na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej. Studia łączył z pracą na stanowisku mistrza w Państwowej Fabryce Wagonów we Wrocławiu (w okresie od 1960 do 1963 roku), a w latach 1963-1968 na stanowisku nauczyciela i zastępcy kierownika warsztatów w Zakładzie Szkolenia Inwalidów. Od 1966 roku uczęszczał na Studium Magisterskie dla Pracujących na Wydziale Elektrycznym Politechniki Wrocławskiej, które ukończył w 1969 roku z wynikiem bardzo dobrym z wyróżnieniem. Pracę na Politechnice Wrocławskiej pojął w czerwcu 1968 roku w Zakładzie Doświadczalnym Instytutu Energoelektryki na stanowisku starszego energetyka. W marcu 1969 roku objął stanowisko starszego asystenta w Zakładzie Elektroenergetyki Przemysłowej Instytutu Energetyki i od tego czasu pracował jako nauczyciel akademicki. Od początku pracy naukowej prowadził intensywne badania, które już w 1973 roku zaowocowały rozprawą doktorską. Na stanowisko adiunkta awansował w 1974 roku. W latach 1976-1979 pełnił funkcję kierownika zespołu dydaktycznego *Teoria i Technika Użytkowania Energii Elektrycznej*. W latach 1981-1989, przez dwie kolejne kadencje, był zastępcą

dyrektora Instytutu ds. Dydaktyki. Pracując nieprzerwanie w Zakładzie Elektroenergetyki Przemysłowej był przez cały czas także zastępcą kierownika tego zakładu ds. dydaktyki.

Pracy naukowo-dydaktycznej dr Jan Masny poświęcał się bez reszty. Jako wybitny specjalista w dziedzinie ochrony przeciwporażeniowej i w dziedzinie przemian energii elektrycznej był autorem książki, kilku skryptów dla studentów oraz 115 publikacji naukowych. Szczególnie duże były osiągnięcia naukowe doktora Jana Masnego w dziedzinie ochrony przeciwporażeniowej. Zyskały one uznanie nie tylko w kraju, ale także za granicą, gdzie były prezentowane na licznych konferencjach międzynarodowych. Problemy, jakimi się zajmował dotyczyły: technicznych środków i systemów bezpieczeństwa, skuteczności i niezawodności systemów ochrony przeciwporażeniowej, diagnostyki bezpieczeństwa elektrycznego, matematycznych modeli zagrożeń i systemów bezpieczeństwa. Dr Jan Masny opatentował kilkanaście wynalazków, a opracowane przez niego nowe urządzenia do badania zagrożenia porażeniowego i skuteczności ochrony zostały wdrożone do seryjnej produkcji. Prace te przyczyniły się do uzyskania przez Zakład Elektroenergetyki Przemysłowej I nagrody i medalu w konkursie „Wrocławskie Dzieło 1976”. Dr inż. Jan Masny został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej, a w 1980 roku Senat Politechniki Wrocławskiej przyznał Mu swoją nagrodę w uznaniu szczególnych osiągnięć dydaktycznych.

Osobistą zasługą doktora Jana Masnego, jako sekretarza naukowego aż siedmiu ostatnich (począwszy od 1987 roku) międzynarodowych konferencji poświęconych bezpieczeństwu elektrycznemu, był ich wysoki poziom i fakt, że stały się one w Polsce najbardziej cenione i szeroko znane za granicą. Na stałe weszły do kalendarza wysokiej rangi imprez naukowo-technicznych.

Dr inż. Jan Masny był człowiekiem wyjątkowym. Wybitnie uzdolniony i niezmiernie pracowity, szanowany był przez wszystkich współpracowników. Odszedł od nas w przededniu złożenia rozprawy habilitacyjnej, właściwie już dość dawno zakończonej, która tylko z powodu jego nadmiernych wymagań w stosunku do siebie nie została wcześniej sfinalizowana.

Będzie nam Go bardzo brak, brakuje nam Go już dziś, nie tylko kolegom, współpracownikom i przełożonym, ale z pewnością także obecnym i przyszłym uczestnikom międzynarodowych konferencji poświęconych bezpieczeństwu elektrycznemu. Będzie zawsze z szacunkiem wspominany jako naukowiec, inżynier i nauczyciel, jako przyjaciel.

Cześć jego pamięci.

Zdzisław Teresiak

XII MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA NAUKOWO-TECHNICZNA „BEZPIECZEŃSTWO ELEKTRYCZNE”

15–17 września 1999 r.

Organizatorami konferencji zorganizowanej w murach Politechniki Wrocławskiej są **Instytut Energoelektryki Politechniki Wrocławskiej oraz Oddział Wrocławski Stowarzyszenia Elektryków Polskich**. Stanowi ona tradycyjne forum wymiany myśli i doświadczeń w dziedzinie szeroko rozumianego bezpieczeństwa przy eksploatacji urządzeń elektrycznych.

Od 1962 roku sesje z tego cyklu odbywały się przeemiennie w Jeleniej Górze, Wrocławiu, Łodzi, a począwszy od 1995 r. są zorganizowane we Wrocławiu. Instytut Energoelektryki jako instytucja naukowa był wspierany w pracach organizacyjnych przez działające w tych miastach oddziały Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Można stwierdzić – zgodnie z tendencjami światowymi – coraz silniejsze zainteresowanie polskich specjalistów kompleksowym traktowaniem problemów bezpieczeństwa wytwarzania, dystrybucji i użytkowania energii elektrycznej. Wynika to z faktu, że eksploatacja urządzeń elektrycznych jest związana z występowaniem różnorodnych szkodliwych i niebezpiecznych oddziaływań na ludzi, zwierzęta, ich środowisko, a także na sztucznie tworzone obiekty i urządzenia. Złożoność problematyki bezpieczeństwa elektrycznego wymaga ujęcia systemowego, przy czym metodologiczną bazę tej techniki upatruje się w ogólnej nauce o bezpieczeństwie. Rozwija się ona intensywnie w związku z narastaniem zagrożeń dla człowieka i środowiska w następstwie industrializacji i przemian cywilizacyjnych.

Tematyka XII Konferencji obejmuje swym zakresem ochronę przeciwporażeniową, przeciwpożarową i przeciwybuchową w urządzeniach elektrycznych, ochronę przed szkodliwym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych i elektryczności statycznej oraz ochronę odgromową i przeciwprzepięciową, a także ochronę przed korozją elektrochemiczną.

Rozważane problemy tegorocznej konferencji dotyczą w szczególności:

- naukowych podstaw techniki bezpieczeństwa elektrycznego, a w tym oddziaływania prądu elektrycznego i pól elektromagnetycznych na człowieka, środowisko i systemy techniczne,
- kryteriów wymiarowania systemów ochrony i mo-

deli zagrożeń,

- wypadków elektrycznych i szkód powodowanych przez oddziaływanie elektryczne i magnetyczne,
- technicznych i organizacyjnych środków i systemów bezpieczeństwa elektrycznego,
- międzynarodowej i krajowej normalizacji w technice bezpieczeństwa elektrycznego,
- jakości urządzeń elektrycznych w aspekcie bezpieczeństwa elektrycznego,
- niezawodności i jakości systemów ochronnych oraz diagnostyki w technice bezpieczeństwa elektrycznego.

Wśród założonych celów konferencji można wyróżnić:

- integrację problematyki bezpieczeństwa,
- prezentację osiągnięć i tendencji w technice bezpieczeństwa elektrycznego,
- określenie głównych problemów w dziedzinie bezpieczeństwa elektrycznego,
- przedyskutowanie problemów normalizacji i unifikacji wymagań stawianych urządzeniom elektrycznym w zakresie bezpieczeństwa,
- popularyzację wiedzy o bezpieczeństwie elektrycznym.

Obrady zorganizowano w formie sesji plenarnej i plakatowej. Zaplanowano również sesję naukową pt. „Naukowe podstawy techniki bezpieczeństwa elektrycznego” i „II Szkołę Ochrony Przeciwporażeniowej” prezentującą wykłady dotyczące najważniejszych problemów z tej dziedziny. Ma to szczególne znaczenie w chwili, gdy wprowadzane są w Polsce nowe normy dostosowane do ustaleń międzynarodowych (IEC). Zmiany te rodzą wśród elektryków szereg wątpliwości. Szkoła ma na celu przybliżenie i wyjaśnienie szerokiemu gremium nowej wiedzy o ochronie przeciwporażeniowej.

Jesteśmy przekonani, że przewidywane dyskusje i wypływające z nich wnioski będą owocne dla wszystkich uczestników XII Konferencji. Wysoki poziom dotychczas organizowanych przez Instytut Energoelektryki konferencji poświęconych bezpieczeństwu elektrycznemu spowodował, że stały się one w Polsce szczególnie cenione i szeroko znane za granicą.

*Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
prof. dr hab. inż. Zdzisław Teresiak*

Kongres Biotechnologii

W dniach 20-25.09.1999 r. odbędzie się we Wrocławiu I Krajowy Kongres Biotechnologii. Jego podstawowymi celami są: diagnoza stanu polskiej biotechnologii, integracja środowiska zajmującego się tą dziedziną nauki oraz ukazanie możliwości rozwoju biotechnologii w Polsce.

W skład **Komitetu Programowego** wchodzi: prof. Bronisława Morawiecka – przewodnicząca, prof. Tadeusz Chojnacki, prof. Wojciech J. Stec, prof. Kazimierz Lech Wierzchowski, prof. Andrzej Zabza i prof. Maciej Żylicz.

Komitet Organizacyjny tworzą: prof. Paweł Kafarski – przewodniczący, prof. Józefa Chrzanowska, prof. Barbara Lejczak, prof. Tadeusz Miśkiewicz, mgr Kamila Oświęcimska-Rusin, prof. Jacek Otlewski, prof. Maciej Siewiński i prof. Jolanta Zakrzewska. Organizatorami i przewodniczącymi sekcji kongresowych są: prof. Stanisław Bielecki, prof. Aleksander Chmiel, prof. Andrzej Mackiewicz, prof. Stefan Malepszy, prof. Marian Mikołajczyk, prof. Korneliusz Miksch, prof. Jacek Otlewski, prof. Ryszard Pohorecki, prof. Antoni Polanowski, prof. Jan J. Rybczyński, prof. Maciej Sip, prof. Zdzisław Smorąg, prof. Andrzej W. Sokalski, prof. Tomasz Twardowski i prof. Grzegorz Węgrzyn.

Obrady Kongresu będą odbywać się w piętnastu sekcjach:

- Biotechnologia molekularna – przewodniczący prof. Grzegorz Węgrzyn,
- Biologia komórki i tkanek – przewodniczący prof. Jan J. Rybczyński,
- Inżynieria bioprocusowa – przewodniczący prof. Ryszard Pohorecki,
- Inżynieria białka – przewodniczący prof. Jacek Otlewski,
- Agrobiotechnologia – przewodniczący prof. Stefan Malepszy,
- Biokataliza w syntezie organicznej – przewodniczący prof. Marian Mikołajczyk,
- Legislacja w biotechnologii – przewodniczący prof. Tomasz Twardowski,
- Komercjalizacja biotechnologii – przewodniczący prof. Maciej Sip,
- Modelowanie molekularne w biotechnologii – przewodniczący prof. Andrzej W. Sokalski,
- Biotechnologia w diagnostyce i ochronie zdrowia, terapie genowe – przewodniczący prof. Andrzej Mackiewicz,
- Biotechnologia w produkcji zwierzęcej – przewodniczący prof. Zdzisław Smorąg,
- Biotechnologia w produkcji żywności – przewodniczący prof. Stanisław Bielecki,
- Biotechnologia przemysłu farmaceutycznego – przewodniczący prof. Aleksander Chmiel,
- Biotechnologia w ochronie środowiska – przewodniczący prof. Korneliusz Miksch,
- Kształcenie w obszarze biotechnologii – przewodniczący prof. Antoni Polanowski.

Kongresowi będą towarzyszyć trzy minisympozja:

- Biologiczne metody ochrony roślin – organizator prof. Andrzej Ożyhar,
- Technologia liposomowa – organizator prof. Arkadiusz Kozubek,
- VII Konferencja „Postępy inżynierii bioreaktorowej” – organizator prof. Stanisław Ledakowicz.

Adres do korespondencji:

Prof. Paweł Kafarski
I Krajowy Kongres Biotechnologii
Instytut Chemii Organicznej, Biochemii i Biotechnologii Politechniki Wrocławskiej
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50-370 Wrocław
Fax (071) 328-40-64, e-mail: kafarski@kchf.ch.pwr.wroc.pl

Międzynarodowa Konferencja „Optyki Fizjologicznej”

Pho '99

Zespół „Optyki Fizjologicznej” w Instytucie Fizyki PWr zajmuje się od początku lat dziewięćdziesiątych problemami związanymi z szeroko pojętą optyką oka. Tematyka ta przeżywa obecnie w świecie bardzo szybki rozwój w związku z nowoczesnymi metodami korekcji wzroku, koniecznością tworzenia nowych metod pomiarowo-diagnostycznych w okulistyce, nowymi materiałami soczewek kontaktowych, nowymi technologiami szkieł okularowych itp.

Kierownik zespołu dr hab. inż. Henryk Kasprzak wspólnie z Prof. Bernhardem Rassowem z Uniwersytetu w Hamburgu przy współpracy z Europejskim Towarzystwem Optycznym (EOS) organizują w dniach **23-25 września br.** w Ośrodku Państwowej Inspekcji Pracy przy ul. Kopernika we Wrocławiu Międzynarodową Konferencję Optyki Fizjologicznej.

W konferencji weźmie udział około 60 naukowców z kraju i zagranicy. Podzielią się oni swoimi osiągnięciami w takich tematach jak: badania rogówki oraz filmu łzowego, soczewka oczna i jej akomodacja, obraz siatkówkowy i aberracje oka, wrażenia wzrokowe i ostrość widzenia, pomoce wzrokowe oraz nowoczesne okulistyczne przyrządy diagnostyczne.

Konferencja ta zapoczątkuje europejski cykl konferencji dotyczącej tej tematyki, a następną odbędzie się za dwa lata w Murcía (Hiszpania). □

Międzynarodowa Konferencja Diagnostyki Technicznej

9th IMEKO TC-10

Konferencja zorganizowana pod przewodnictwem prof. dr hab. inż. Waltera Bartelmusa z Zakładu Systemów Maszynowych Instytutu Górnictwa, przez tenże instytut, Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn, Polskie Towarzystwo Diagnostyki Technicznej oraz IMEKO odbędzie się w dniach 22-24 września na Politechnice Wrocławskiej.

Celem konferencji jest zgromadzenie forum naukowców i konstruktorów z wielu dziedzin, którzy rozwijają i stosują diagnostykę techniczną.

Do udziału w konferencji zaproszono naukowców i projektantów, którzy:

- rozwijają i stosują diagnostykę techniczną do szeroko pojętych systemów maszynowych,
- rozwijają i stosują diagnostykę techniczną do systemów komputerowych,
- stosują instrumenty medyczne i oprogramowanie wspierające diagnostykę medyczną.

Pozwoli to na porównanie metod i metodologii, co powinno twórczo wpłynąć na ich rozwój.

Językiem konferencji jest angielski.

XVI Konferencja Naukowo-Techniczna

Postęp Techniczny w Wodociągach

W dniach 21-23 października 1999 r. odbędzie się we Wrocławiu XVI Konferencja Naukowo-Techniczna z cyklu **POSTĘP TECHNICZNY W WODOCIĄGACH**. Podobnie jak w latach ubiegłych, konferencja jest współorganizowana przez Oddział Dolnośląski PZITS oraz Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej, a także przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. we Wrocławiu oraz Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu. Patronat naukowy sprawuje Sekcja Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Celem konferencji jest prezentacja i ocena osiągnięć dokonanych w dziedzinie systemów oczyszczania wód powierzchniowych, podziemnych i infiltracyjnych.

Łącząc przyjemne z pożytecznym

DRUGI WIOSENNY RAJD KATEDRY

Zgodnie z tradycją, w ciepłe kwietniowe dni studenci specjalności „Aparatura Elektroniczna” na Wydziale Elektroniki wraz z pracownikami Katedry Metrologii Elektronicznej i Fotonicznej wyruszyli w Rudawy Janowickie i Zachodnie Karkonosze na kolejny rajd.

Rajd trwał dwa dni. Pierwszego dnia przewidziano dwie trasy: trasę A dla dojeżdżających na rajd publicznymi środkami lokomocji i trasę B dla dojeżdżających samochodami.

Trasa A rozpoczęła się w Mysłakowicach, dokąd uczestnicy dojechali pociągiem, stąd pieszo na Skalnik i dalej głównym grzbieciem Rudaw przez przełęcz Kowarską na przełęcz Okraj, gdzie ok. godz. 14.30 nastąpiło spotkanie z uczestnikami trasy B wiodącej z Wilczej Poręby przez Sowią Dolinę. Na przełęczu w schronisku PTTK odpoczynek połączony z gorącym posiłkiem i znakomitym czeskim piwem, w które można było się zaopatrzyć tuż za przejściem granicznym. Po południu wymarsz do Wilczej Poręby Tabaczną Ścieżką zawieszoną na potężnym zboczu Kowarskiego Grzbietu. Pogoda była zmienna: rano słońce, w południe burza, a po południu znów słońce. Wieczorem, tradycyjne ognisko, kielbaski popijane czeskim piwem i śpiewy z udziałem gitary, na której grał student III roku Aleksander Roś.

Drugiego dnia trasa była wspólna dla wszystkich uczestników; wiodła od Wilczej Poręby przez „Betonowy Most” do Schroniska Nad Łomniczką; dalej Szlakiem Orlicza, starą saneczkową trasą do Samotni – najpiękniejszego schroniska w Karkonoszach. Tu odpoczynek, ciepła stawa i podziwianie dzikich, stromych zboczy Małego Koła z licznymi śladami świeżych lawin śnieżnych oraz słynnym Żlebem Ślalomowym, w którym co roku, na wiosnę, odbywają się prestiżowe zawody narciarskie o Puchar Waldemara Siemaszki. Po południu powrót Drogą Bronka Czecha do Karpacza, a stąd autobusem do Jeleniej Góry i powrót pociągiem do Wrocławia.

W rajdzie wzięło udział trzydzieści pięć osób, w tym dwudziestu czterech studentów i jedenastu pracowników Katedry Metrologii Elektronicznej i Fotonicznej. Organizacją studentów Aparatury Elektronicznej na IV roku zajął się Mirosław Szmajda, a na roku III Aleksander Roś. □

VI Rajd Konny Studentów Filii w Wałbrzychu

FILIAK '99

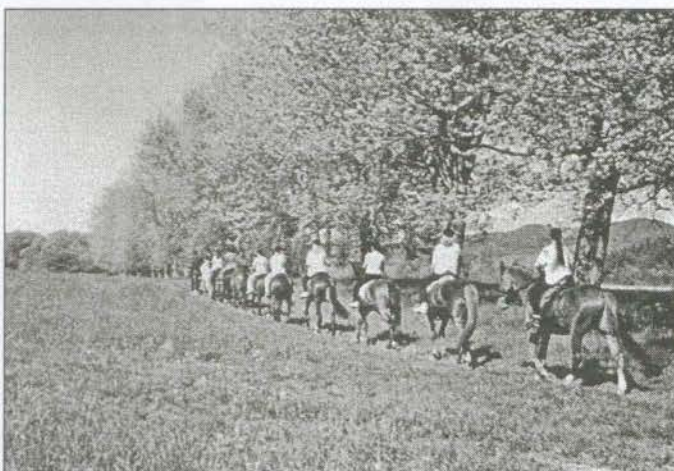
W sobotę 22.05.1999 odbył się tradycyjny VI Rajd Konny Filiak '99 studentów wałbrzyskiej filii PWr odbywających obowiązkowe zajęcia z wychowania fizycznego. Pogoda dopisała, stado koni okazywało niezwykłą wyrozumiałość dla jeźdźców, a odświętnie ustrójona kareta z parą koni i woźnicą w „słusznym uniformie” oczekiwała na JM Rektora PWr prof. Andrzeja Mulaka. Falszywe alarmy zapowiadające przyjazd dostojnego gościa spowodowały, że trzykrotnie zapalano i gaszono ognisko, a woźnica podcinał batem konie. Wreszcie przyszła wiadomość, że niestety... Szkoda, bo byłaby to wizyta podnosząca rangę tej imprezy.

Nasz rajd odbywał się na terenach wokół góry Chełmiec, które są wymarzone do turystyki pieszej i rajdów konnych. Filiak '99 zakończył się spotkaniem przy ognisku, podczas którego był czas zarówno na refleksje jak i miłe uchu przyśpiewki, a ciało pokrzepiano kielbaskami z rożna i sponsorowanym piwem.

Dużą satysfakcję sprawił nam fakt, że odwiedził nas dyrektor Filii dr inż. Jan Kałwak. Oprócz studentów biorących udział w rajdzie obecni byli: przewodnicząca Konwentu Studentów filii Aneta Baran, sympatycy turystyki konnej oraz koleżanki i koledzy uczestników rajdu.

Spotkanie zakończyło się mocno zaakcentowanym: „Do zobaczenia za rok!”.

*mgr Janusz Bator
pracownik SWFiS
Filia PWr w Wałbrzychu*

*Akademicki Klub Lotniczy przy PWr
i Wrocławski Klub Seniorów Lotnictwa zapraszają na wystawę*

Bolesław Orliński (1899-1992)

Pierwsze próby lotów w Polsce wykonał w 1896 roku Czesław Tański na szybowcu własnej konstrukcji nazywanym „Lotnią”. Pierwsze polskie samoloty powstawały w latach 1910–1911. W 1918 roku powstało polskie lotnictwo wojskowe. W latach 1920–1923 powstały pierwsze wytwórnie samolotów. Pierwszym dużym sukcesem polskich skrzydeł na arenie międzynarodowej był lot Bolesława Orlińskiego w 1926 roku na trasie Warszawa–Tokio–Warszawa. W 1931 roku B.Orliński zajął pierwsze miejsce w zawodach National Air Races w USA, pokonując najlepszych pilotów świata. Historia życia tego pilota stanowi jedną z najlepszych kart historii lotnictwa polskiego – byli niemalże równoletkami. Najlepiej opowiadają ją pozostałe po nim dokumenty, fotografie i osobiste pamiątki będące własnością rodziny zasłużonego pilota mieszkającej we Wrocławiu, a przede wszystkim medale i odznaczenia.

Dzięki staraniom Wrocławskiego Klubu Seniorów Lotnictwa pamiątki te możemy oglądać do 20 września w Muzeum Sztuki Medalierskiej (Rynek 6) na wystawie pt. „BOLESŁAW ORLIŃSKI”. Poniżej drukujemy ciężką ręką wybrane fragmenty katalogu tej wystawy, który wydrukowała Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWr staraniem, z kolei, Akademickiego Klubu Lotniczego przy PWr, który zawsze pamięta o czytelnikach „Pryzmatu” gdy dzieje się coś ciekawego, a ulotnego.

„Niewielu ludzi za swego życia trzykrotnie stawało na ochotnika do walki z wrogiem w obronie swojej Ojczyzny. Jednym z nich był wybitny i wszechstronny polski pilot – Bolesław Orliński.

13 kwietnia bieżącego roku minęła setna rocznica Jego urodzin. Dzieciństwo i lata młodzieńcze spędził w malowniczym krajobrazie Podola, nad rzeką Zbrucz, w Niwerce, majątku swych rodziców, gdzie przyszedł na świat. Pochodził z zacnej rodziny o tradycjach niepodległościowych. Jego pradziad, podpułkownik artylerii konnej, Franciszek Orliński, został w 1792 roku odznaczony medalem Virtuti Militari. Skierowane do niego listy od króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, Tadeusza Kościuszki i Jana Henryka Dąbrowskiego przechowywano w rodzinnej Niwerce.

(...)Po tragicznej śmierci ojca, (...) Bolesław przerwał naukę w gimnazjum handlowym i jako siedemnastoletni młodzieniec zaciągnął się do armii carskiej, mając nadzieję na odzyskanie przez Polskę niepodległości.

Odbył służbę (...)wojskową(...) ukończył kurs w szkole podoficerskiej i szkołę chorążych w Żytomierzu, by znaleźć się na północno-zachodnim froncie walki z Niemcami. Brał udział w wielkiej ofensywie na Wilno w grudniu 1917 roku. Wkrótce uciekł z armii carskiej i w Mińsku wstąpił do tworzącego się I Korpusu Polskiego.(...) Po zdemobilizowaniu (...) w maju 1918 roku uciekł na Ukrainę, (...). Wielokrotnie wzięty został wcielony w szeregi wojsk ukraińskich atamana Semena Petlury. Po trzymiesięcznej służbie uciekł do niepodległej już Polski (...). Jako ułan brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej w walkach pod Włodzimierzem, Równem, Dubnem i Łuckiem oraz na froncie litewsko-białoruskim – pod Mozyrzem, Owručem i nad Prypecią.

Wówczas też otrzymał upragniony przydział do wojsk lotniczych(...)Podczas ofensywy bolszewickiej 1920 roku Orliński za-

chorował bardzo ciężko na tyfus.(...) jednak po trzech tygodniach wyzdrowiał i we wrześniu tegoż roku został uczniem Niższej Szkoły Pilotów w Bydgoszczy. (...) W 1923 roku objął stanowisko instruktora akrobacji w Wyższej Szkole Pilotów w Grudziądzu (...). W 1925 (...) szef Departamentu Lotnictwa, zaproponował mu wykonanie lotu daleko dystansowego do Tokio. Orliński znakomicie wykonał to zadanie, bowiem nie tylko doleciał do Tokio, ale zdołał wrócić samolotem do Warszawy. Jego przelot (...) odbył się w dniach od 27 sierpnia do 25 września 1926 roku (...)Lot obfitywał w wiele dramatycznych wydarzeń, (...). Ostatnie 6680 km trasy pokonanych zostało na samolocie z obcym lewym dolnym płatem, z mocno "prychającym" silnikiem, napędzającym reperowane klejem i drutem śmigło. Orliński wraz z

Bolesław Orliński, Cleveland 1931 r.

Kubiakiem pokonali trasę długości 22600 km w czasie 121 godzin i 16 minut. Przelot ten odbił się szerokim echem w lotniczym świecie. Przyniósł sławę nie tylko pilotowi i towarzyszącemu mu mechanikowi, ale i młodemu państwu polskiemu, niepodległemu od zaledwie niespełna ośmiu lat.

W sierpniu 1928 roku Orliński po raz drugi powrócił do cywila (...).

(...)W sierpniu 1931 roku miało (...) pierwsze w dziejach zaproszenie polskiego pilota do wzięcia udziału w międzynarodowych zawodach organizowanych w Stanach Zjednoczonych. (...) Rywalizacja ta zakończyła się jego wielkim triumfem. Zarówno pilot jak i polski samolot P-6 zaimponowały Amerykanom, czego dowodem są zamieszczone w ówczesnej prasie, pełne uznania i entuzjazmu relacje.

(...)28 czerwca 1934 roku ustanowił na samolocie P-24 światowy rekord prędkości dla samolotów myśliwskich z silnikiem gwiazdowym, uzyskując prędkość 416 km/h. Był też pierwszym pilotem na świecie, który wykonał loty próbne na samolocie, w którym w owiewkach osłaniających mocowanie zastrzałów do skrzydeł zabudowano dwa działka.

Po agresji Niemiec na Polskę, (...) zwrócił się z prośbą o ponowne przyjęcie do wojska. Otrzymał zgodę i został oddelegowany do Rumunii, aby odebrać tam 11 samolotów zakupionych w Wielkiej Brytanii. Opuściwszy Ojczyznę był załamany i nieszczęśliwy – po raz drugi utracił swe rodzinne strony. Odtąd już nie zobaczył ukochanej Niwerki. do której wracał myślami przez całe życie.

Przekraczając granicę polsko-rumuńską zamknął za sobą piękną kartę dokonania lotniczych lat 1920–1939. Na dziewięćdziesięciu dwu typach samolotów produkcji dziewięciu państw spędził w powietrzu siedem tysięcy godzin. Jako pilot doświadczalny wykonał loty próbne na dwudziestu ośmiu pro-

totypach samolotów wojskowych i cywilnych polskiej konstrukcji i produkcji.

W grudniu 1939 roku poprzez Rumunię, Jugosławię, Włochy i Francję dotarł do Anglii. (...) W roku 1943 spełniły się jego pragnienia – w bombowym dywizjonie 305 prowadził loty instruktorskie i operacyjne. W okresie od 1 sierpnia 1944 roku do 31 stycznia 1945 roku był dowódcą tego dywizjonu. Wykonał 49 lotów bojowych, angażując się w trudne i niebezpieczne zadania. W nocy z 21 na 22 stycznia 1945 roku Orliński wraz ze swym nawigatorem Janem Lemieszonkiem wzięli udział w swej ostatniej operacji bojowej. (...) W dniu 1 lutego 1945 roku Orliński wraz z Lemieszonkiem przeszli na zasłużony odpoczynek.

Po odejściu z dywizjonu otrzymał przydział do lotnictwa transportowego.

(...) Zmarł 28 lutego 1992 r.

Bolesław Orliński spoczął na zawsze we Wrocławiu – w mieście, z którym był związany licznymi przedwojennymi lotami oraz więzami rodzinnymi po wojnie. Prochy pilota i jego żony złożone zostały na cmentarzu Św. Rodziny na Spólnie, gdzie pochowana jest jego matka i siostra z mężem.

Był człowiekiem niezwykle prostolinijnym, szczerym, cieszącym się wielką sympatią kolegów. Był znakomitym i życzliwym dowódcą, któremu latanie sprawiało radość i było jego powołaniem. Rozległością dokonań lotniczych nie miał sobie równych wśród polskich pilotów.

Dwa lata po śmierci Bolesława Orlińskiego decyzją Ministerstwa Obrony Narodowej 11 Pułk Lotnictwa Myśliwskiego we Wrocławiu otrzymał Jego imię. Jest także patronem Aeroklubu Wrocławskiego działającego na lotnisku Szymanów. Jego imieniem nazwano również jedną z ulic na wrocławskim osiedlu Gądów Mały. Rok 1999 wrocławskie środowisko lotnicze uznało za "Rok Bolesława Orlińskiego".

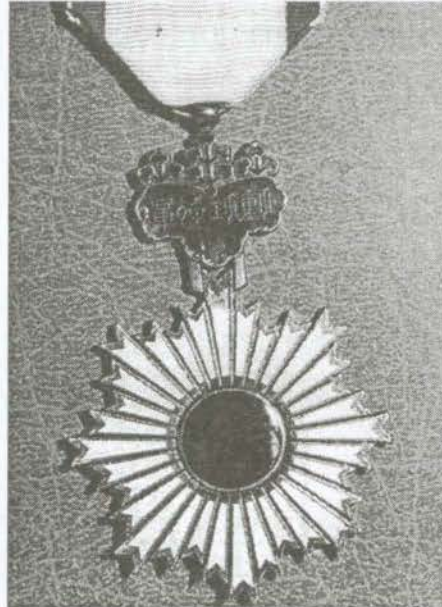
*Stanisław Babiarczyk,
Stanisław Blasiak*

ODZNACZENIA

Kolekcja odznaczeń nadanych polskiemu pilotowi przypomina nam o jego niezwykłych umiejętnościach zawodowych a także o szlachetności i odwadze, którymi kierował się w walce o wolność swojego kraju. Odznaczenia, dokumenty, fotografie i osobiste pamiątki prezentowane na wystawie pozostały własnością rodziny lotnika mieszkającej we Wrocławiu. Udostępniono je dzięki inicjatywie i współpracy Wrocławskiego Klubu Seniorów Lotnictwa, aby w ten sposób uczcić setną rocznicę urodzin Bolesława Orlińskiego. Każde z tych odznaczeń wiąże się z działaniami i uczuciami człowieka, który je otrzymał, i z tego względu ta skromna ekspozycja ma szczególnie, bardzo osobisty wymiar.

Przelot polskiego pilota z Warszawy do Tokio i z powrotem w 1926 roku, rekordowy w owe czasy, zyskał mu uznanie i szacunek japońskiego rządu. 6 września tegoż roku w pałacu cesarskim w Tokio otrzymał Order Wschodzącego Słońca VI Klasy. Załączony

dyplom, opatrzony dużą cesarską pieczęcią, zaświadczał: *"Obdarzony mocą boską Ja Cesarz Taisho, Cesarz Japonii, niniejszym przyznaję Nagrodę 6-tego Stopnia Meiji Tanko Kyokujitsu porucznikowi Bolesławowi Orlińskiemu w dniu 6 września 15 roku ery Taisho (1926 r.) w pałacu Cesarskim w Tokio"*.

Jest to jedno z najwyższych odznaczeń tego państwa, (...). Uznanie dla czynu polskiego pilota wyraziło również Cesarskie Towarzystwo Lotnicze, przyznając mu dwa dni później Złoty Medal Towarzystwa i składając na ręce pilota bardzo osobisty w wyrazie dokument: *"Nr 100. Porucznik Polskich Sił Powietrznych, p. Bolesław Orliński. Jest to pierwszy przelot samolotem Rzeczypospolitej Polskiej, która dopiero co zdobyła niepodległość w Europie Środkowej. Musiał Pan zmagać się z wieloma trudnościami od czasu, gdy opuścił Pan Warszawę i zdołał wylądować w Tokio szybko i bezpiecznie. Jest Pan najznakomitszym lotnikiem w całej historii lotnictwa i ma Pan wielki udział w przyjaźni między naszymi krajami. Niniejszym ofiarujemy Panu ten order od Cesarskiego Towarzystwa Lotniczego w podziękowaniu za wspólny wyczyn. 8 września 15 roku ery Taisho (1926 r.)"*.

Również Francja i Rumunia, (...) przyznały mu zaszczytne odznaczenia: Order Legii Honorowej V Klasy, ustanowiony przez Napoleona w 1802 roku i Order Korony Rumunii IV Klasy ustanowiony w 1881 roku przez króla Karola I.

Rząd ojczystego kraju uhonorował go wręczonym przez Ignacego Mościckiego Złotym Krzyżem Zasługi ustanowionym w 1923 roku i nadawanym osobom *"które od chwili wskrzeszenia Państwa Polskiego położyły względem niego lub jego obywateli zasługi, spełniając czyny nie leżące w zakresie ich obowiązków, a przynoszące korzyść Państwu lub poszczególnym obywatelom"*. Pełnym wruszenia i entuzjazmu adresem przywitał lotnika Komitet Wojewódzki Wileński Ligi Obrony Powietrznej Państwa, kreśląc ręcznie *"staropolskie Bóg zapłać"* na obsernym

kartonie, zdobionym motywami japońskiego pejzażu i pisma. Nakładem Ligi wybity też został w 1927 roku medal z jego portretem, zaprojektowany przez szefa artystycznego Mennicy Państwowej, Józefa Aumillera. Egzemplarz przeznaczony dla Orlińskiego wykonany został w złocie.

Jego jeszcze młodzieńcza walka w czasie I wojny światowej nagrodzona została Krzyżem Walecznych, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921 oraz Medalem X-lecia Odzyskanej Niepodległości.

Za udział w lotach bojowych w Polskich Siłach Powietrznych na Zachodzie (podczas II wojny światowej) otrzymał od emigracyjnego rządu polskiego Order Wojskowej Wirtuti Militari V Klasy i po raz drugi, Złoty Krzyż Zasługi. Czterokrotnie też nadany mu został przez prezydenta RP na uchodźstwie "Medal Lotniczy" z wizerunkiem biało-czerwonej szachownicy i napisem *"Polska Swemu Obrońcy"*. Z tego okresu pochodzi też najmilsza sercu polskiego lotnika Odznaka Pilota Wojskowego, powszechnie zwana "gapą", będącą regionalnym określeniem wrony. Sylwetkę srebrzystego szybującego orła nakreślił w 1919 roku znany rzeźbiarz Władysław Gruberski, który wykonał jej pierwsze egzemplarze. (W twórczości tego artysty wielokrotnie pojawił się motyw lotniczy. W 1927 roku również przedstawił projekt medalu z wizerunkiem Orlińskiego, wykonany dla potrzeb Mennicy Państwowej, który nie został jednak zrealizowany.) Prezentowana "gapa" wykonana została w srebrze w jednej z londyńskich pracowni grawerskich (F'iski-London).

Jego służba w Królewskich Siłach Powietrznych Wielkiej Brytanii nagrodzona została niemal wszystkimi ważniejszymi odznaczeniami tego kraju ustanowionymi w 1945 roku, a przyznawanymi za zasługi bojowe. Wśród nich prezentowane jest także jedno z najważniejszych odznaczeń lotniczych ustanowiony w 1918 roku Krzyż Wybitnej Służby Lotniczej (DFC). Wykonany został w srebrze, o barokowo przybranych motywami kwiatów ramionach. Pośrodku, między otwartymi ptasimi skrzydłami, przedstawiony jest pleciony monogram RAF-u (Royal Air Force), zwieńczony królewską koroną. Na odwrocie widnieją inicjały króla Jerzego VI, data ustanowienia i wryty rok nadania 1945.

Środowisko lotnicze na uchodźstwie uhonorowało Orlińskiego odznakami Stowarzyszenia Lotników Polskich, ustanowionymi w 1970 roku.

W 1990 roku Klub Pilotów Doświadczalnych przy Warszawskim Oddziale Stowarzyszenia Inżynierów i Mechaników Polskich ustanowił Odznakę "Pilot Doświadczalny". Złotą, z numerem 1, otrzymał sędziwy lotnik; w maju 1990 roku.

Irena Maciejewska

Gdy Churchill mówił o „...tak niewielu, którzy tak wiele...”, to napewno, między innymi, wśród tych niewielu znajdował się polski pilot Bolesław Orliński. (ak)

PT. Pracownicy Politechniki Wrocławskiej !

Serdecznie zapraszam wszystkich pracowników naszej uczelni do wzięcia udziału w imprezach II Festiwalu Nauki Środowiska Wrocławskiego, którego szczegółowy program przedstawiam poniżej.

Program tegorocznego festiwalu powstał dzięki współpracy wszystkich wydziałów naszej uczelni i zaangażowaniu ich przedstawicieli w Radzie Programowej Festiwalu. Wszystkim autorom zgłoszonych propozycji serdecznie dziękuję.

Prof. Kazimiera A. Wilk
Koordynator II Festiwalu Nauki
na Politechnice Wrocławskiej

II FESTIWAL NAUKI ŚRODOWISKA WROCŁAWSKIEGO

24–26 września 1999

Sekretariat w PWr: mgr inż. Elżbieta Mazurek
Dział Współpracy Międzynarodowej, pok. 146, A-1,
Wyb. Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław
tel.: 320-28-46, fax: 320-35-70, e-mail: granty@sun1000.pwr.wroc.pl

I. PROGRAM IMPREZ NA POLITECHNICE WROCŁAWSKIEJ

24 września 1999 (piątek)

1. DYSKUSJA PANELOWA

- godz. 11.00 bud. A-1, aula, Wybrzeże Wyspiańskiego 27
„*Blaski i cienie biotechnologii*”
Prowadzący: prof. Andrzej Zabza (chemik bioorganik, PWr)
Uczestnicy: prof. Stanisław Bielecki (biotechnolog, Politechnika Łódzka), prof. Jacek Otlewski (inżynieria białka, UW), prof. Andrzej Płucieniczak (biotechnolog, Instytut Biotechnologii i Antybiotyków, Warszawa), prof. Tomasz Twardowski (chemik bioorganik, PAN Poznań)

2. WYKŁADY SPECJALISTYCZNE

- bud. A-4, sala 262, ul. Norwida 1/3
- 10.00 „*Zwierzę może ugryźć lub uciec – a roślina?*” - dr hab. Roman Gancarz, mgr A. Deron, Instytut Chemii, Biochemii i Biotechnologii
- 11.00 „*Jeśli nie chcesz swojej zguby, zioła, ziółka stosuj luby*”

- dr Jadwiga Sołoducho, Instytut Chemii, Biochemii i Biotechnologii
- 12.00 „*Biomechanika inżynierska – kręgosłup, stawy, implanty*” – prof. Romuald Będziński, Wydział Mechaniczny
- 13.00 „*Polimery – czy będą również przebojem XXI wieku?*” – prof. Danuta Żuchowska, Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych
- 14.00 „*Chemia w ogródku działkowym*” – prof. Stanisław Witek, Instytut Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych
- 15.00 „*Co nam sarna może pokazać?*” – dr Antoni Chyla, Instytut Chemii Fizycznej i Teoretycznej, dr Krzysztof Lorenz, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska (skażenie środowiska przy użyciu biowskaźników, możliwości oceny zanieczyszczenia środowiska w przeszłości poprzez analizę obiektów muzealnych - pokaz)
- bud. C-6, sala 58, ul. Norwida 4/6
- 10.00 „*Nadużywanie przedrostka ‘bio’*” – prof. Mirosław Soroka, Instytut Chemii, Biochemii i Biotechnologii

- 11.00 „Skutki działania prądu elektrycznego na organizm ludzki i zapobieganie porażeniom elektrycznym” – dr inż. Witold Jabłoński, Instytut Energoelektryki
- 12.00 „Wpływ pól magnetycznych na organizm człowieka” – dr inż. Marek Szuba, Instytut Energoelektryki
- 13.00 „Membrany w technologiach bliskich człowiekowi” – dr hab. Andrzej Kołtuniewicz, Instytut Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych
- 14.00 „Jak bezpiecznie i czysto spalać” – prof. Jerzy Zabrzecki, Instytut Technologii Nieorganicznej i Nawozów Mineralnych
- 15.00 „Oczyszczanie gazów przemysłowych” – dr Janusz Kuźniar, Instytut Inżynierii Chemicznej i Urządzeń Ciepłych

3. WYSTAWY, POKAZY, WARSZTATY

- 10.00 „Dziedzictwo przemysłowe w programach Otwartego Muzeum Techniki”. Warsztat – dr Stanisław Januszewski, Fundacja Otwartego Muzeum Techniki, mgr inż. Ryszard Majewicz, ODGW W-w, mgr Jerzy Kultuniak, Fundacja Otwartego Muzeum Techniki, W-w, Władysław Telus, Inspektorat Żeglugi Śródlądowej W-w. Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej, ul. Norwida 34, Sala konferencyjna, I piętro.
- 11.00 - 13.00 „Jak się skutecznie zaprezentować?”. Wykład + warsztaty – mgr Agnieszka Arcimowicz, Fundacja MANUS. Po wykładzie warsztaty dla grupy 15-20 osób. Bud. A-1, sala 321, Wyb. Wyspiańskiego 27.
- 11.00 - 16.00 „Ach, ten magiczny świat chemii” – sesja posterowa studentów Instytutu Chemii, Biochemii i Biotechnologii oraz Instytutu Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych. Bud. A-4, hall, ul. Norwida 1/3. Sesja obejmuje prace o następującej tematyce:
- *Bogactwo i różnorodność związków zapachowych w świecie roślin*
 - *Ta cudowna moc ziół stosowanych w lecznictwie*
 - *Co piszczy w kosmetyce i farmacji?*
 - *Czar tworzyw sztucznych*
- 13.00 - 13.30 „Barbiturany – czy tylko leczą?”. Pokaz – prof. Danuta Prelicz, Wyższa Szkoła Oficerska. Bud. A-4, hall, ul. Norwida 1/3.

25 września 1999 (sobota)

1. DYSKUSJA PANELOWA

bud. A-1, sala 241, Wybrzeże Wyspiańskiego 27

- 11.00 „Chemia a zdrowa żywność”
Prowadzący: prof. Zbigniew Dobrzański (technolog produkcji zwierzęcej, AR Wrocław)
Uczestnicy: prof. Roman Czuba (agrotechnik, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, Wrocław), prof. Henryk Górecki (chemik technolog, PWr), prof. Paweł Kafarski (chemik bioorganik, PWr), prof. Przemysław Mastalerz (chemik bioorganik, PWr), prof. Jerzy Zwoździak (ochrona środowiska, PWr)

2. WYKŁADY SPECJALISTYCZNE

bud. A-1, sala 322, Wybrzeże Wyspiańskiego 27

- 10.00 „Oko jako znakomity układ odwzorowujący” – prof. Henryk Kasprzak, Instytut Fizyki

- 11.00 „Lasery w medycynie”
 – prof. Halina Podbielska, Instytut Fizyki
- 12.00 „Tęcza, halo i inne zjawiska optyczne w atmosferze” – dr inż. Elżbieta Jankowska-Kuchta, dr Wiesław Białas, Instytut Fizyki
- 13.00 „Kody blokowe w przyrodzie na przykładzie skorup ślimaków” – dr hab. Tomasz Downarowicz, Instytut Matematyki
- 14.00 „Nowoczesne instalacje elektryczne w budynkach nieprzemysłowych” – prof. Henryk Markiewicz, Instytut Energoelektryki
- 15.00 „Laser jako super chłodziarka” – Tomasz Zalewski, student WPPT
bud. A-4, sala 262, ul. Norwida 1/3
- 10.00 „Czy motoryzacja i energetyka muszą nas truć?” – dr Marek Kułażyński, Instytut Chemii i Technologii Nafty i Węgla
- 11.00 „Mieszkańcy zielonej prowincji Królestwa Pierwiastków” – dr hab. inż. Maria Cieślak-Golonka, Instytut Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich
- 12.00 „Narodziny pierwiastków chemicznych i ich rozpowszechnienie we Wszechświecie” – dr hab. Mirosław Miller, Instytut Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich
- 13.00 „Można mieć miernik, można nim mierzyć, lecz czy i kiedy wskazaniom tym można wierzyć?” – prof. Eugeniusz Grudziński, Instytut Telekomunikacji i Akustyki
- 14.00 „Czy ograniczanie dwutlenku siarki w energetyce musi być drogie?” – prof. Mieczysław Gostomczyk, Zespół Elektrociepłowni Wrocław S.A.
- 15.00 „Problemy rekultywacji i zagospodarowania wyrobisk w górnictwie skalnym” – prof. Jerzy Malewski, mgr inż. Urszula Czarnecka, Wydział Górniczy
- 16.00 „Likwidacja skutków klęsk żywiołowych i katastrof ekologicznych” – płk. Leszek Fortuna, Wyższa Szkoła Oficerska
- 17.00 „Czy wybuch musi niszczyć?” – ppłk. Zbigniew Drozd, Wyższa Szkoła Oficerska
bud. B-5, sala 128, ul. Łukasiewicza 7/9

13.00 - 16.00 – Cykl wykładów pod hasłem: „Ekologiczna eksploatacja silników spalinowych”.

- „Jak dostarczyć paliwo do silnika spalinowego?” – dr inż. Andrzej Kaźmierczak, Wydział Mechaniczny
- „Czy będziemy ‘jeździć’ na wodzie?” – dr inż. Czesław Kolanek, Wydział Mechaniczny
- „Konstrukcje nowoczesnych silników spalinowych” – dr inż. Krzysztof Miksiewicz, Wydział Mechaniczny
- „Paliwa pochodzenia roślinnego – alternatywa czy konieczność?” – dr inż. Marek Reksa, Wydział Mechaniczny
- „Niekonwencjonalne źródła paliw silnikowych” – prof. Lech Sitnik, Wydział Mechaniczny
- „Czy potrafisz ekonomicznie eksploatować swój silnik?” – dr inż. Zbigniew Sroka, Wydział Mechaniczny
- „Systemy oczyszczania spalin” – dr inż. Wojciech Walkowiak, Wydział Mechaniczny

3. WYSTAWY, POKAZY, WARSZTATY, IMPREZY PLENEROWE

- 10.00 - 15.30** „*Nowe technologie w nauczaniu języków obcych*”. Pokaz – dr Mieczysław Mendychowski, Studium Nauki Języków Obcych, bud. H-4, sala 112, Wyb. Wyspiańskiego 7, (seanse o godz.: 10.00, 12.00, 14.00).
- 10.00 – 17.00**
- „*Parowce odrzańskie*”. Wystawa fotogramów oraz modeli statków odrzańskich. Bud. A-1, sala 144 A, Wyb. Wyspiańskiego 27.
 - Zwiedzanie zabytkowego holownika parowego „NADBÓR” zacumowanego przy Wyb. Wyspiańskiego vis a vis gmachu głównego Politechniki. Filmy video o zabytkach techniki odrzańskiej. O godz. 13.00 – konkurs „*Kariery lotnicze Polaków*”.
 - Ekspozycja zabytkowych wozów tramwajowych, trzeci tor przy Hali Ludowej (naprzeciw ZOO).
 - Wystawa fotogramów „*Zabytkowe elektrownie wodne Dolnego Śląska*” oraz modeli elektrowni w maszynowni wieży ciśnień „Na Grobli”, ul. Na Grobli 14/16. Bezpłatny dojazd statkiem „Goplana”. Bilety do odbioru w recepcji bud. A-1.
 - Komunikacja promowa między nabrzeżem przy Wybrzeżem Wyspiańskiego a terenem MPWiK (ul. Na Grobli) statkiem „Goplana” (rejsy wahadłowe – przejazd bezpłatny). Godziny odjazdu z nabrzeża przy PWr.: 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00. Godziny odjazdu z nabrzeża przy MPWiK: 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30. Bilety do odbioru w recepcji bud. A-1.
 - „*Pokaz poduszkowca*” – dr inż. Zbigniew Sroka, Wydział Mechaniczny. Parking koło bud. A-1, ul. Norwida.
 - „*Ograniczanie emisji zanieczyszczeń z samochodów*”. Prezentacja stanowiska badawczego, pomiar stężeń zanieczyszczeń w gazach spalinowych, prezentacja różnych typów katalizatorów stosowanych w motoryzacji – dr inż. Krystyna Syczewska, dr inż. Anna Musialik-Piotrowska, mgr inż. Adam Sikora, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska. Parking koło bud. A-1, ul. Norwida.
 - „*Motocykle z tamtych lat*”. Akademicki Klub Motocyklowy APANONAR (Wydział Mechaniczny). Możliwość przejażdżki na starych motocyklach. Parking koło bud. A-1, ul. Norwida.
- 11.00 - 12.00** „*Czy wiemy, co jemy?*” Pokaz o zawartości metali w produktach żywnościowych – analiza na spektrometrze plazmowym – dr Helena Górecka, Instytut Technologii Nieorganicznej i Nawozów Mineralnych. Bud. B-1, sala 404, ul. Smoluchowskiego 25.
- 11.00 - 13.00** „*Jak sobie radzić ze stresem?*”. Wykład + warsztaty – mgr Agnieszka Arcimowicz, Fundacja MANUS. Po wykładzie warsztaty dla grupy 15-20 osób. Bud. A-1, sala 321, Wyb. Wyspiańskiego 27.
- 11.00 - 14.00** „*Komputerowa, nieinwazyjna metoda badań kręgosłupa i wad postawy u dzieci i młodzieży*”. Pokaz – dr Wincenty Śliwa, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Możliwość darmowego pomiaru skrzywień kręgosłupa u dzieci i młodzieży. Bud. A-1, sala 328, Wyb. Wyspiańskiego 27.
- 11.00 - 17.00** „*Ach, ten magiczny świat chemii*” - sesja posterowa studentów Instytutu Chemii, Biochemii i Biotechnologii oraz Instytutu Technologii Organicznej i Tworzyw Sztucznych. Bud. A-4, hall, ul. Norwida 1/3. Sesja obejmuje prace o następującej tematyce:
- *Bogactwo i różnorodność związków zapachowych w świecie roślin*
 - *Ta cudowna moc ziół stosowanych w lecznictwie*
 - *Co piszczy w kosmetyce i farmacji?*
 - *Czar tworzyw sztucznych*
- 11.00 - 17.00** „*Nowoczesne techniczne rozwiązania dla energetyki*” – wystawa. Zespół Elektrociepłowni Wrocław S.A. Bud. A-4, hall, ul. Norwida 1/3.
- 11.00 - 17.00** „*Góry – Człowiek – Technika*” – wystawa sprzętu alpinistycznego najnowszej generacji połączona z pokazem prostych doświadczeń objaśniających zasadę działania poszczególnych części ekwipunku. Diaporama ze zdjęciami z gór całego świata. Bud. A-1, sala 136, Wyb. Wyspiańskiego 27.
- 12.00 - 13.00** „*Małe instalacje słoneczne w warunkach polskich*” – pokaz małych instalacji ciepłej wody użytkowej zasilanych kolektorami słonecznymi – dr inż. Jan Danielewicz, Katedra Klimatyzacji i Ciepłownictwa. Bud. C-6, sala 325, ul. Norwida 4/6
- 12.00 - 13.00** „*Projektowanie nowych substancji, czyli o komputerach w służbie chemii*” – wykład + pokaz – prof. Andrzej Sokalski, Instytut Chemii Fizycznej i Teoretycznej. Po wykładzie możliwe będzie obejrzenie zaprojektowanych nowych związków chemicznych na stacji roboczej Silicon Graphics z grafiką trójwymiarową. Bud. A-3, sala 220, ul. Smoluchowskiego 23.
- 13.00 - 14.00** „*Z czego składa się i jak działa centralne ogrzewanie?*” – wizualizacja instalacji centralnego ogrzewania – dr inż. Andrzej Grzegorzczak, Katedra Klimatyzacji i Ciepłownictwa. Bud. C-6, sala 324, ul. Norwida 4/6.
- 13.00 - 15.00** „*Nowoczesne metody w analizie zanieczyszczeń środowiska*” – pokaz analizy wybranej próbki i możliwości zastosowania analizatora rtęci – dr hab. inż. Irena Trzepierzynska, mgr inż. Grażyna Sokalska, inż. Krzesiśława Kucha, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska. Ilość osób na jednym pokazie: 15. Seanse o godz.: 13.00, 13.30, 14.00, 14.30. Bud. D-2, sala 13, pl. Grunwaldzki 9.
- 14.00 - 15.30** „*Jak działa stacja monitoringowa zanieczyszczeń powietrza?*” – pokaz – dr Andrzej Szczurek, mgr inż. Izabela Sówka, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska. Ilość osób na jednym pokazie: 10. Seanse o godz. 14.00, 14.30, 15.00. Bud. D-2, sala 18 E, pl. Grunwaldzki 9.
- 20.00** *Pokaz ogni sztucznych*. Holownik parowy „NADBÓR”, Wyb. Wyspiańskiego vis a vis gmachu głównego Politechniki.

26 września 1999 (niedziela)

1. DYSKUSJA PANELOWA

bud. A-1, sala 241, Wybrzeże Wyspiańskiego 27

11.00 „Czy można stworzyć inteligencję?”

Prowadzący: prof. Czesław Nosal (psycholog, PWr), prof. Jerzy Świątek (informatyk, PWr)

Uczestnicy: prof. Czesław Basztura (elektronik informatyk, PWr), prof. Roman Galar (biocybernetyk automatyk, PWr), prof. Ryszard Różanowski (filozof, UWr), prof. August Wasik (psychiatra, AM Wrocław)

2. WYKŁADY SPECJALISTYCZNE

bud. A-1, sala 314, Wybrzeże Wyspiańskiego 27

10.00 „Telekomunikacja u progu XXI wieku” – prof. Daniel Bem, Instytut Telekomunikacji i Akustyki

11.00 „Niebieska optoelektronika” – dr Marek Tłaczała, Instytut Techniki Mikrosystemów

12.00 „Czy robot może mieć duszę?” – prof. Krzysztof Tchoń, Instytut Cybernetyki Technicznej

13.00 „Przyszłość komputerów” – prof. Janusz Biernat, Instytut Cybernetyki Technicznej

14.00 „Czy i jak można zbudować komputer optyczny?” – prof. Andrzej Miniewicz, Instytut Chemii Fizycznej i Teoretycznej

15.00 „Eksperymenty wirtualne w fizyce” – dr Paweł Scharoch, dr Włodzimierz Salejda, mgr inż. Marcin Just, Krzysztof Tatarczuk, Instytut Fizyki

bud. A-1, sala 322, Wybrzeże Wyspiańskiego 27

10.00 „Universalność zaklęta w sprzężeniu” – prof. Jacek Własak, Instytut Fizyki

11.00 „Mikroskopia elektronowa – możliwości obserwacji mikroświata” – prof. Ewa Dobierzewska-Mozrzyńska, Instytut Fizyki

12.00 „Świat klasyczny – świat kwantowy” – prof. Andrzej Radosz, Instytut Fizyki

13.00 „Komputer – jak to działa?” – prof. Janusz Pawlikowski, Instytut Fizyki

14.00 „Jak działają lasery?” – prof. Witold Ryba-Romanowski, Inst. Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN, Wrocław

15.00 „Światłowodowy jako czujniki” – dr hab. Waław Urbańczyk, Instytut Fizyki

16.00 „Promieniowanie jest wśród nas” – dr Stanisława Szarska, Instytut Fizyki

3. WYSTAWY, POKAZY,

WARSZTATY, MPREZY PLENEROWE

10.00 - 15.00 „Biblioteka w pajęczynie Internetu” – Organizator: mgr Anna Uniejewska, Biblioteka Główna, bud. A-1, s. 307, II piętro, Wyb. Wyspiańskiego 27 (seanse o godz.: 10.00, 12.00, 14.00).

10.00 - 17.00

- „Architektura, przemysł, ekologia i...”. Wystawa prac kursowych i dyplomowych studentów Wydziału Architektury. Organizator: dr inż. Ryszard Włosowicz, Wydział Architektury. Bud. E-1, hall, ul. B. Prusa 53/55.

- „Wrocław i my”. Wystawa czarno-białych fotografii obejmujących różne aspekty życia we Wrocławiu (architektura, ludzie, wydarzenia).

Organizator: Stowarzyszenie paraArtystycznej Fotografii „SpAF” przy PWr. Bud. E-1, hall, ul. B. Prusa 53/55.

- „Góry – Człowiek – Technika”. Wystawa sprzętu alpinistycznego najnowszej generacji połączona z pokazem prostych doświadczeń objaśniających zasadę działania poszczególnych części ekwipunku. Diaporama ze zdjęciami gór z całego świata. Bud. A-1, sala 136, Wyb. Wyspiańskiego 27.

- „Parowce odrzańskie”. Wystawa fotogramów oraz modeli statków odrzańskich. Bud. A-1, sala 144 A, Wyb. Wyspiańskiego 27.

- Zwiedzanie zabytkowego holownika parowego „NADBOR” zacumowanego przy Wyb. Wyspiańskiego vis a vis gmachu głównego Politechniki. Filmy video o zabytkach techniki odrzańskiej.

- Ekspozycja zabytkowych wozów tramwajowych, trzeci tor przy Hali Ludowej (naprzeciw ZOO).

- Wystawa fotogramów „Zabytkowe elektrownie wodne Dolnego Śląska” oraz modeli elektrowni w maszynowni wieży ciśnień, ul. Na Grobli 14/16. Bezpłatny dojazd statkiem „Goplana”. Bilety do odbioru w recepcji bud. A-1.

- Komunikacja promowa między nabrzeżem przy Wybrzeżu Wyspiańskiego a terenem MPWiK (ul. Na Grobli) statkiem „Goplana” (rejsy wahadłowe - przejazd bezpłatny). Godziny odjazdu z nabrzeża przy PWr.: 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00. Godziny odjazdu z nabrzeża przy MPWiK: 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30. Bilety do odbioru w recepcji bud. A-1.

11.00 - 15.00

„Elektronika i telekomunikacja

u progu XXI wieku – pokaz laboratoriów:

- Laboratorium Radiokomunikacji (bud. C-5, 8 piętro) – mgr Jerzy Borowiec

- Laboratorium Akustyki (bud. C-5, sala 606 i 607) – dr Maurycy Kin

- Laboratorium Automatyki (bud. C-3, sala 021) – dr Włodzimierz Sołnik

- Laboratorium Robotyki (bud. C-3, sala 010) – dr Ignacy Duleba

- Laboratorium Informatyki (bud. C-3, sala 229) – dr Jacek Jarnicki

- Laboratorium Układów Elektronicznych (C-4, sala 139) – dr hab. Andrzej Prałat

11.00 - 16.00

„Technika w Panoramic Raclawickiej, czyli Panorama od kuchni”

Panorama Raclawicka, ul. Purkyniego 11 (seanse o godz. 11.00, 11.30, 12.00, 12.30, 13.00, 13.30, 14.00, 14.30, 15.00, 15.30).

Cena biletu ulgowego: 9 zł.

Ilość osób w grupie: 30.

12.00 - 13.00

„Wideotelefonacja i wideokonferencja – jak to działa?”

Pokaz – dr Mirosław Szymanowski, Instytut Telekomunikacji i Akustyki, mgr inż. Jarosław Mosiołek DO TPSA, mgr inż. Mirosław Zawrotniak, DO TPSA. Bud. A-1, aula, Wyb. Wyspiańskiego 27.

14.00 - 17.00

Pokaz działania balonu. Akademicki Klub Lotniczy. Parking przed A-1, ul. Norwida.

ZAKOŃCZENIE II FESTIWALU NAUKI ŚRODOWISKA WROCŁAWSKIEGO

26 września 1999 (niedziela),

bud. A-1, aula, Wybrzeże Wyspiańskiego 27

godz. 16.00 „Europejski narożnik Polski – rzecz o strategii rozwoju regionu Dolnego Śląska” – wykład prof. Jana Waszkiewicza, marszałka województwa dolnośląskiego.

Po wykładzie występ Chóru Opery Wrocławskiej i oficjalne zakończenie Festiwalu.

ZAPRASZAMY!!!

II. SESJE WYJAZDOWE

16 i 23 października 1999

Wrocławski Środowiskowy Komitet Organizacyjny II Festiwalu Nauki organizuje w soboty 16 i 23 października roku sesje wyjazdowe do następujących miast Dolnego Śląska: Legnicy, Wałbrzycha, Jeleniej Góry. Zainteresowane osoby proszone są o pisemną deklarację chęci wyjazdu z wykładem lub pokazem (o ile jest to możliwe) na ręce p. Elżbiety Mazurek (A-1, pok. 146, tel. 28-46).

III. CENTRUM INFORMACYJNE FESTIWALU NAUKI NA POLITECHNICIE WROCŁAWSKIEJ

Wybrzeże Wyspiańskiego 27, bud. A-1, hall główny

24 września 1999 (piątek) godz. 9.30 – 17.00

25 września 1999 (sobota) godz. 9.30 – 17.00

26 września 1999 (niedziela) godz. 9.30 – 17.00

W Centrum otrzymać można:

- Bezpłatne programy imprez Festiwalu Nauki na Politechnice Wrocławskiej (program Politechniki) oraz w całym Wrocławiu (program ogólny),
- Bezpłatne bilety na rejsy po Odrze w dniach 25 i 26 września.

Ponadto w Centrum można nabywać materiały informacyjne o Politechnice Wrocławskiej oraz drobne pamiątki festiwalowe. Przed Gmachem Głównym (A-1) w dniach 25 i 26 września zgłódniałym uczestnikom Festiwalu oferowana będzie wojskowa „grochówka za złotówkę”.

Liczne atrakcje dla dzieci !!!

— *Czy to koniec Świata?*

— *Nie. To Pan Krzysztof Petrykowski (na zdjęciu po lewej, od wąsa w dół) pokazuje nam, jak można zrobić ciekawe zdjęcie zaćmienia Słońca.*

Fotografował też Pan K. Petrykowski (Smjena)

KOSYR'99

W dniach 24 – 27 maja br. w XVIII-wiecznym pałacu w Trzebiezowicach (Kotlina Kłodzka) odbyła się I Krajowa Konferencja pt. **Komputerowe Systemy Rozpoznawania – KOSYR'99**, zorganizowana przez Zakład Systemów i Sieci Komputerowych Wydziału Elektroniki Politechniki Wrocławskiej (Z04-02) przy współudziale Towarzystwa Przetwarzania Obrazów (TPO). Wśród ponad 70 uczestników konferencji nie zabrakło wybitnych specjalistów i niekwestionowanych autorytetów z dziedziny przetwarzania, rozpoznawania i interpretacji obrazów oraz ich różnorodnych zastosowań. Wymienić tu należy prof. Czesława Baszturę (Pol. Wr.), prof. Włodzimierza Greblickiego (Pol. Wr.), prof. Zdzisława Hippe (Pol. Rzesz.), prof. Mariusza Flasińskiego (Uniw. Jag.), prof. Juliusza Lecha Kulikowskiego (IBIB PAN) – Przewodniczącego Komitetu Programowego, prof. Marka Kurzyńskiego (Pol. Wr.) – Wiceprzewodniczącego Komitetu Programowego, Prof. Witolda Malinę (Pol. Gd.), prof. Wojciecha Mokrzyckiego (IPI PAN), prof. Piotra Szczepaniaka (Pol. Łódzka), prof. Konrada Wojciechowskiego (Pol. Śl.). Wygłoszonych zostało 5 referatów plenarnych oraz 43 referaty sesyjne, zorganizowane w następujące grupy tematyczne: Metody i algorytmy, Przetwarzanie obrazów, Zastosowania,

Zastosowania medyczne, Języki i mowa. Prezes TPO dr Leszek Chmielewski (IPPT PAN) ogłosił – w imieniu Towarzystwa – konkurs na najlepszy referat konferencyjny. Laureatem pierwszego miejsca (nagroda pieniężna i dyplom) został mgr inż. Wojciech Tarnawski (Pol. Wr. – Z04-02), a wśród wyróżnionych (nagrody

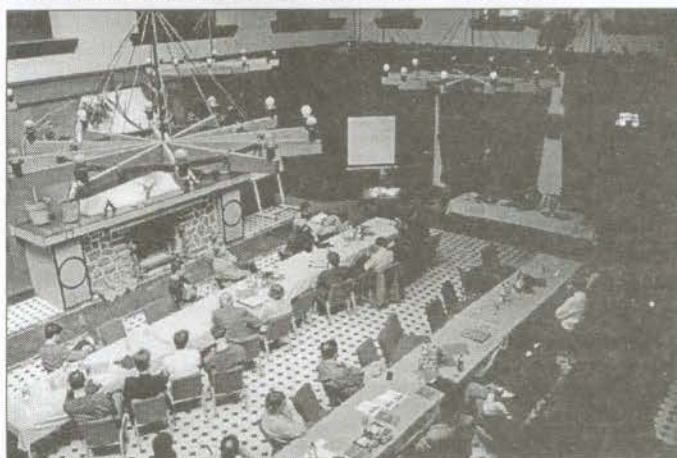

Stół przydialny podczas uroczystości otwarcia konferencji (od lewej: dr L. Chmielewski, prof. J.L. Kulikowski, prof. M. Kurzyński, dr E. Puchala)

książkowe i dyplomy) znaleźli się między innymi dwaj koledzy z Politechniki Wrocławskiej - mgr inż. Krzysztof Helt (I-6) oraz mgr inż. Piotr Staroniewicz (I-28).

Komitet Organizacyjny konferencji pod kierunkiem dra Edwarda Puchały i dra Michała Woźniaka z Z04-02 zadbał nie tylko o wspa- niałą atmosferę sprzyjającą licznym spotkaniom i dyskusjom kulu- arowym, podczas których nawiązywały się bliższe koleżeńskie kon- takty, ale zapewnił także piękną pogodę i bogaty program imprez towarzyszących: ognisko integracyjne z występem regionalnego zespołu „Skrzynczanki”, połów i konsumpcja pstrągów, wycieczkę po Kotlinie Kłodzkiej oraz uroczysty wieczór koleżeński.

Liczne wpisy do książki pamiątkowej świadczą, iż uczestnicy byli pod wrażeniem wysokiego poziomu merytorycznego oraz dosko- nałej organizacji konferencji. Wśród wyrażanych opinii szczegól- nie często powtarzała się jedna: koniecznie zorganizujcie następną konferencję. A więc do zobaczenia na konferencji KOSYR'2001, najprawdopodobniej już o zasięgu międzynarodowym.

Widok na salę obrad – wykład plenarny prof. Czesława Basztury

Ekspresyjne wystąpienie prof. Czesława Daniłowicza (PWr – Z08-02)

Dyskusja podczas wieczoru koleżeńskiego (od lewej: prof. M.Kurzyński, prof. W.Malina, prof. W.Mokrzycki, prof. J.L.Kulikowski, mgr K.Helt)

Zwiedzanie Bazyliki w Wambierzycach

Połów pstrągów (od lewej: mgr K.Helt, prof. Cz.Daniłowicz, prof. W.Mokrzycki, dr I.Podolak (UJ))

Organizatorzy przy pracy (od lewej: mgr W.Tarnawski, prof. M.Kurzyński, mgr J.Cichosz)

Fot. mgr inż. Konrad Jackowski

W dniach od 1 do 6 lipca 1999 r. w Szklarskiej Porębie odbyła się V Międzynarodowa Konferencja "Computers and Chemistry" połączona z Warsztatami poświęconymi nowym trendom w metodach obliczeniowych dla dużych układów molekularnych. Organizatorami spotkania były Instytuty: Chemii Nieorganicznej i Metalurgii Pierwiastków Rzadkich oraz Chemii Fizycznej i Teoretycznej Politechniki Wrocławskiej, przy współdziałaniu Wydziału Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego, National Institute for Standards and Technology w Gaithersburg oraz Center for Advanced Research in Biotechnology w Rockville, USA.

W konferencji i Warsztatach uczestniczyło ponad 170 osób, w tym około 40 doktorantów i studentów z dwudziestu krajów i różnych kontynentów (nawet z Australii). Przy tej okazji warto dodać, że we wrocławskich Uczelniach działają już 4 specjalizacje dydaktyczne z zakresu zastosowań komputerów w chemii i fizyce. Dominującym tematem spotkania były prezentacje najnowszych osiągnięć w zakresie rozwoju metod obliczeniowych stosowa-

nych w chemii. Wyrazem aktualności i dużego znaczenia tej tematyki może być uhonorowanie nagrodą Nobla wybitnych przedstawicieli chemii obliczeniowej, Pople'a i Kohna w 1998 r. Obserwowany obecnie burzliwy rozwój technik obliczeniowych stwarza szansę przełamania barier, dotychczas istniejących w modelowaniu własności dużych układów molekularnych oraz rozwoju praktycznych zastosowań w różnych dziedzinach chemii, biochemii, biotechnologii i inżynierii materiałowej (np. do projektowania nowych materiałów molekularnych o pożądanych własnościach). Wykłady poświęcone były m.in. teorii funkcjonalów gęstości, sposobom osiągnięcia liniowej skalowalności obliczeń, dynamice kwantowej Car-Parinello, zintegrowanym metodom QM/MM, efektywnej reprezentacji fragmentów molekularnych oraz zastosowaniu wyżej wspomnianych metod w modelowaniu reakcji enzymatycznych, w spektroskopii molekularnej oraz w badaniach strukturalnych. Omówiono również zastosowania komputerów i Internetu w nauczaniu chemii. Wykłady plenarne wygłosili:

J. Antosiewicz (Polska), W. Bartczak (Polska), H. Boegel (Niemcy), E. Broclawik (Polska), R.J. Buenker (Niemcy), J. Cioslowski (USA), H. Galina (Polska), C. Ghio (Włochy), A. Famulari (Włochy), G.G. Ferenczy (Węgry), M. Head-Gordon (USA), T. Head-Gordon (USA), P. Hobza (Czechy), J. Holbrook (Anglia), S. Iwata (Japonia), K. Jug (Niemcy), S. Kafafi (USA), J. Konarski (Polska), M. Krauss (USA), K. Kucza (USA), Z. Latajka (Polska), W. Lester (USA) B. Lesyng (Polska), J. Leszczynski (USA), J. Lundell (Finlandia), K. Morokuma (USA), A.J. Mulholland (Anglia), R. Nalewajski (Polska), G. Naray-Szabo (Węgry), M. Nowak (Polska), R. Osman (USA), J. Polański (Polska), L. Piela (Polska), S. Roszak (Polska) i U. Röthlisberger (Szwajcaria). W sumie wygłoszono 35 wykładów i przedstawiono ponad 100 posterów. Dodatkowe zajęcia w ramach Warsztatów prowadzili ponadto: M. Krauss (USA), U. Röthlisberger (Szwajcaria) i E. Broclawik (Polska). W trakcie specjalnej sesji M. Hołyński (MIT-ATM), współtwórca kilku generacji systemów grafiki SGI, przedstawił najnowsze systemy SGI 320 i 540, natomiast M. Sopek omówił prace firmy MakoLab nad rozwojem komercyjnego oprogramowania w kraju, we współpracy z renomowanymi firmami zagranicznymi. Warto podkreślić, że głównym sponsorem spotkania była Polsko-Amerykańska Fundacja M. Skłodowskiej-Curie wspierana dodatkowo przez Komitet Badań Naukowych, Ministerstwo Edukacji

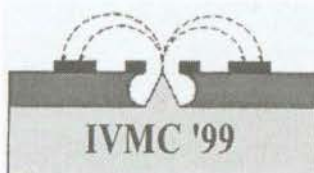
5-TH INTERNATIONAL CONFERENCE
 „COMPUTERS IN CHEMISTRY '99”
 AND
 POLISH-AMERICAN WORKSHOP
 „NEW TRENDS IN COMPUTATIONAL
 METHODS FOR LARGE MOLECULAR SYSTEMS”

Narodowej oraz firmy Molecular Simulation Inc, ATM, MakoLab i FQS-Poland. Zgodnie z tradycją poprzednich konferencji, zgłoszone manuskrypty prac, po uzyskaniu pozytywnych recenzji, zostaną opublikowane w specjalnym numerze międzynarodowego czasopisma Computers & Chemistry (Pergamon-Elsevier) pod redakcją W.A. Sokalskiego i M. Kraussa.

Miejscem konferencji był hotel Granit-Krus w Szklarskiej Porębie, z pięknym widokiem na góry, u podnóża Szrenicy. Amfiteatralna sala wykładowa zapewniała doskonałą akustykę i bardzo dobry odbiór wizualny przedstawianych referatów. Nie brakowało też innych, mniej formalnych okazji do swobodnych dyskusji naukowych: w trakcie górskiej wycieczki połączonej ze "zdobyciem Śnieżki" i alternatywnej wyprawy do Zamku Książ i opactwa w Krzeszowie. Jednak najczęściej wspominany przez uczestników jest sobotni wieczór przy ognisku, kiedy śpiewano piosenki "we wszystkich językach świata", pod kierunkiem wspaniałego maestro z Włoch, Lodovico Di Sanseverino z Uniwersytetu w Bolonii, przy akompaniowaniu lider zespołu naukowego z Uniwersytetu Warszawskiego za znakomitą interpretację naszej narodowej pieśni biesiadnej. Okazało się, że chemicy potrafią nie tylko pracować naukowo – ale też świetnie się bawić.

Danuta Michalska-Fąk
 Walter Wojciechowski

W dniach 6–9 lipca br. w Darmstadt, a następnie 11–13 lipca br. we Wrocławiu, odbyła się Międzynarodowa Konferencja na temat Mikroelektroniki Próżniowej znana pod nazwą IVMC (International Vacuum Microelectronics Conference). Ta

coroczna konferencja organizowana jest kolejno w USA, Europie i Azji. Poprzednia odbyła się w Ashville (USA N.C.) i organizowana była przez North Carolina State University. W bieżącym roku, po raz pierwszy w historii IVMC, konferencja ta została zorganizowana wspólnie przez dwa ośrodki naukowe: Politechnikę w Darmstadt (przy współdziałaniu VDI/VDE i Deutsche Telekom) oraz PWr (przy współdziałaniu Instytutu Fizyki UWr i Polskiego Towarzystwa Technik Sensorowych).

Tematyka IVMC związana jest z teorią i konstrukcją przyrządów mikroelektronicznych wykorzystujących połowę emisję elektronów z mikroostrzy o submikrometrowych wymiarach.

Stałym elementem IVMC są zagadnienia związane z przygotowaniem nowych materiałów emisyjnych takich jak warstwy diamentopodobne, fulereny, GaAlAs, GAN i SiC, etc. Aplikacje techniczne stanowiące temat IVMC to przede wszystkim płaskie wyświetlacze z matrycami ostrzy typu Spindt'a, generatory ultrawysokich częstotliwości (3 THz) dla mikrofalowych urządzeń nadawczych, zminiaturyzowane przełączniki bardzo wielkiej mocy dla elektroenergetyki, skaningowa mikroskopia połowa lub sił atomowych.

Dwuczłonowy układ bieżącej Konferencji IVMC został zaproponowany przez, niestety nieżyjącego już, nestora badań nad zagadnieniami mikroelektroniki próżniowej i długoletniego Szefa Komitetu Sterującego IVMC prof. Henry'ego Gray'a z Naval Research Lab. (USA). Celem takiego układu konferencji było zwiększenie aktywnego w niej udziału naukowców z Europy Wschodniej i Środkowej.

Przewodniczącym całej konferencji IVMC'99 został wybrany prof. Hans Koops z Deutsche Telekom, wiceprzewodniczącymi odpowiedzialnymi za jej kształt naukowy: prof. Hans Hartnagel z Politechniki w Darmstadt i dr Jan Dziuban z Instytutu Techniki Mikrosystemów PWr, który pełnił również funkcję przewodniczącego części wrocławskiej.

Uroczyste otwarcie IVMC we Wrocławiu zaszczylicili JM Rektor prof. Andrzej Mulak, który objął nad nią honorowy patronat, prof. Hans Koops przewodniczący IVMC'99, Konsul Generalny Republiki Federalnej Niemiec we Wrocławiu dr Peter Ohr oraz Marszałek Województwa Dolnośląskiego prof. Jan Waszkiewicz.

Otwarcie Konferencji IVMC'99 we Wrocławiu; od lewej: prof. A. Mulak, dr J. Dziuban, prof. H. Koops, dr P. Ohr, prof. J. Waszkiewicz.

W konferencji udział wzięli naukowcy z USA, Japonii, Korei, Chin, Niemiec, Francji i wielu innych krajów. Dużą część Uczestników stanowili goście z Rosji, Ukrainy i Białorusi.

W trakcie konferencji wygłoszono 11 wykładów zaproszonych. Wykładali uznani naukowcy z USA, Korei, Japonii, Rosji, Francji, Słowacji, Niemiec i Polski.

Prof. Capp Spindt (SRI USA) odkrywca metalowych matryc

Wykładowcy – od lewej: C. Spindt, K. Yokoo, J.D. Lee

ostrzowych (FEA) przedstawił wprowadzone do masowej produkcji super płaskie wyświetlacze i ekrany TV; Prof. Koniyoshi Yokoo (Tohoku University, Japonia), przedstawił matryce emiterów ostrzowych dla mikrofal oraz koncepcję lasera rentgenowskiego, prof. Jong Duk Lee (Seoul National University, Korea), przedstawił stan prac nad płaskimi wyświetlaczami z FEA w Koncernie Samsung oraz zastosowania w motoryzacji. Prof. Masayuki Nakamoto (Toshiba Co., Japonia) przedstawił koncepcje przełączników dla elektroenergetyki wykonanych w technologii MOLD. Orlando Auciello (Argonne Nat. Lab., USA) – nowe materiały metaliczne dla FEA.

Prof. G. Furse (Uniwersytet St. Petersburg, Rosja) przedstawił emisję wybuchową z mikroostrzy. Na uwagę zasługują również wykłady dr P. Hudka (Słowacka Akademia Nauk), dr B. Charlet (LETI, Francja) i dr I. Rangelova (Kassel Univ., Niemcy) omawiające odpowiednio zagadnienia submikronowej litografii, mikrotechnologii FEA i trawienia jonowego dla technologii matryc ostrzy.

Prof. A. Ciszewski (Uniwersytet Wrocławski) przedstawił wybrane zagadnienia emisji w pojedynczych emiterach.

Napadno zaprezentowano 41 artykułów naukowych w trakcie sesji posterowej, którą prowadził prof. W. Czarzyński z Instytutu Techniki Mikrosystemów.

Wszystkie materiały konferencyjne zostały wyśmienicie wydrukowane przez Zakład Graficzny Oficyny Wydawniczej PWr.

Konferencję wspomogli finansowo i organizacyjnie: Politechnika Wroclawska, Komitet Badań Naukowych, Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej, PTTS, VDI-VDE oraz Konsulat Republiki Federalnej Niemiec we Wrocławiu. W staraniach o dotacje bardzo pomogła p. G. Nowicka – modes vivendi polsko-niemieckich kontaktów. Dzięki tym instytucjom, możliwe było zaproszenie i pokrycie kosztów pobytu dla ponad 40 gości z Europy Wschodniej. Tak liczny udział tych naukowców umożliwił nawiązanie bezpośrednich kontaktów naukowych i towarzyskich w trakcie trwania obrad konferencji jak i bardziej na luzie, w czasie licznych wycieczek po Wrocławiu i nieformalnych spotkań towarzyskich.

Na konferencji we Wrocławiu została przedstawiona nowoorganizowana inicjatywa badawcza Europa FE, powstająca pod protektorem Europejskiej Fundacji Nauki i Komisji Europejskiej.

Program Europa FE, wzorem istniejących pokrewnych programów europejskich (NEXUS, Europractice) umożliwi połączenie rozproszonych w Europie badań nad mikroelektroniką próżniową w kompleksy prac, których celem będzie wdrożenie w skali masowej między innymi europejskich płaskich wyświetlaczy i urządzeń mikrofalowych.

Sukces IVMC we Wrocławiu umożliwi prawdopodobnie koordynację w przyszłości przez naszą uczelnię części programu Europa FE w zakresie współpracy środowisk krajowych i Europy Środkowej i Wschodniej.

Konferencja IVMC'99 jest bardzo dobrym przykładem właściwej, prawdziwie partnerskiej współpracy naukowej pomiędzy Polską i Niemcami i rodzącej się integracji pomiędzy Polską i Wspólnotą Europejską. Mamy nadzieję, że w ślad za IVMC '99 wzrosną inne, podobne inicjatywy i przedsięwzięcia integracyjne Politechniki Wrocławskiej z szeroko rozumianym światem.

Następna konferencja IVMC będzie miała miejsce w Chinach; miło jest nam poinformować, że dr J. Dziuban został wybrany na pięcioletnią kadencję do Komitetu Sterującego IVMC. Liczymy więc na relację z IVMC '2000 z Chin.

(JD)

Polsko-Amerykańska Szkoła Biznesu

Etyka w biznesie

Tematyka szkoleń czy kursów przeznaczonych dla osób zajmujących stanowiska kierownicze lub przygotowujących się do objęcia takowych koncentruje się wokół zagadnień finansowych, strategii, marketingu, kierowania zespołami ludzi, kierowania organizacjami złożonymi, zastosowania informatyki w zarządzaniu. Niewiele czasu poświęca się na problemy komunikacji czy na problemy etyki w organizacji. Niemniej jednak po okresie „głodu” wiedzy z dziedzin, o których mowa poprzednio, uczestnicy szkoleń wykazują coraz większe zainteresowanie problematyką etyki biznesu.

Wśród tematów zajęć prowadzonych w Polsko-Amerykańskiej Szkole Biznesu znalazł się temat dotyczący etyki menedżera. Tematyka etyki została potraktowana marginalnie ze względu na ramy czasowe programu. Nie sposób jednak pominąć ją zupełnie. Forma zajęć została dostosowana do ogólnej zasady prowadzenia zajęć; przedstawione sytuacje i konieczność wyboru narzuconych z góry przedwzięcia mają sprostować dyskusję w grupach słuchaczy. Słuchacze otrzymują opis trzech sytuacji i dokonują wyboru jednego z czterech zaproponowanych sposobów zachowania się w przedstawionych sytuacjach¹.

Sytuacja 1

Twoja mała firma produkcyjna przeżywa poważne trudności finansowe. Duża partia twojego wyrobu, zamówiona przez twojego najważniejszego klienta, jest gotowa do wysyłki. Odkrywasz, że produkt jest wadliwy i nie osiągnie niektórych wymaganych parametrów eksploatacyjnych. Dla twojego klienta stanie się to źródłem poważnych problemów włącznie z naprawą gwarancyjną u niego na miejscu. Wyjdzie to na jaw dopiero po pewnym czasie, kiedy towar dotrze do odbiorcy a rachunek będzie zapłacony. Jeśli nie wyślesz zamówionego towaru i nie zainkasujesz należności za ten towar, twoja firma może zostać zmuszona do ogłoszenia upadłości. Jeśli opóźnisz dostawę lub poinformujesz odbiorcę o wadliwości towaru, możesz utracić zamówienie i w efekcie również zbankrutować. Jak postąpiłbyś w opisanej sytuacji?

a) Nie wysłałbym zamówionego towaru i dobrowolnie ogłosił bankructwo.

b) Powiadomiłbym klienta i dobrowolnie ogłosił bankructwo.

c) Wysłałbym produkt i powiadomił klienta po otrzymaniu zapłaty.

d) Dostarczyłbym produkt i nie poinformował klienta o wadzie produktu.

Sytuacja 2

Jesteś prezesem i współzałożycielem młodej firmy produkującej wyroby z branży sportowo-turystycznej. W pięć miesięcy po uruchomieniu produkcji jeden z twoich dostawców zawiadamia cię, że nie może dłużej dostarczać ci podstawowego surowca dla twojej produkcji gdyż twoje zamówienia są zbyt małe a on realizuje tylko duże zamówienia. Bez tego surowca twoja firma nie może produkować. Co zrobiłbyś w tej sytuacji:

a) Złożyłbym u innego dostawcy zamówienie znacznie przekraczające moje zapotrzebowanie by zrobić wrażenie, że możliwości mojej firmy są większe niż w rzeczywistości i w ten sposób zapewnić sobie dostawę. Jednocześnie zdawałbym sobie sprawę, że w ten sposób pozbawiam inną małą firmę, nie stanowiącą dla mnie konkurencji, możliwości zrealizowania dostaw podstawowego dla niej surowca a tym samym doprowadzam ją do bankructwa.

b) Ukradłbym surowiec ze składu innej niekonkurencyjnej firmy, o której wiem, że ma pokazywany zapas tego materiału.

c) Podpłaciłbym dawnego dostawcę. Mam powody by przypuszczać, że pokazywana łąpówka (będąca jednak w zakresie możliwości mojej firmy) usunęłaby obiekcje dostawcy.

d) Dobrowolnie ogłosiłbym bankructwo.

Sytuacja 3

Odbywasz podróż służbową, której celem jest nawiązanie kontaktu z agentem zaopatrzenia przedsiębiorstwa będącego największym potencjalnym klientem twojej młodej firmy. Twoja firma wytwarza pewien układ elektroniczny, który masz nadzieję sprzedać agentowi. W czasie rozmowy na biurku agenta zaopatrzenia wśród wielu rozrzuconych papierów zauważasz kilka kopii oferty cenowej na analogiczny układ produkowany przez największego konkurenta. Agent, z którym rozmawiasz, niedawno zgłosił zagubienie kilku ofert twojej firmy i prosił o ich ponowne przysłanie. Agent opuszcza na chwilę pokój by przynieść ci filiżankę kawy. Zostawia cię sam na sam z ofertą twego konkurenta leżącą w zasięgu ręki. Jak postąpisz?

a) Nie zrobię nic, poczekam na powrót agenta.

b) Szybko rzucę okiem na propozycje cenowe konkurenta szukając najniższej proponowanej ceny.

c) Włożę kopię oferty konkurenta do teczki.

d) Poczekam do powrotu agenta i poproszę go o pozwolenie obejrzenia oferty.

Praca uczestników kursu jest zorganizowana tak, że najpierw każdy indywidualnie dokonuje wyboru właściwego jego zdaniem sposobu rozwiązania sytuacji. Następnie uczestnicy pracując w grupach pięcio- lub sześcioosobowych próbują razem wybrać jedną z zaproponowanych opcji. Obserwacje poczynione w trakcie prowadzenia tego typu zajęć wykazują zdumiewającą prawidłowość; w pierwszej kolejności nie dyskutuje się w grupie nad słusznością takiego a nie innego wyboru lecz ...generuje inne sposoby wyjścia z sytuacji. Dopiero przypomnienie na czym polega zadanie sprawdza dyskusję na właściwe tory. Osiągnięcie concensusu w grupie jest bardzo trudne i nie zawsze się udaje.

W początkowych edycjach Szkoły (rok 1991) większość wyborów wskazywała na postrzeganie firmy czy prowadzonego biznesu tylko poprzez przyzmat zysku osiąganego natychmiast. Z czasem wybory się zmieniały i coraz silniej zaznaczało się postrzeganie biznesu czy prowadzenia działalności gospodarczej z nastawieniem na sukces nie natychmiastowy a na sukces długotrwały – coraz więcej osób swój wybór motywowało tym, że „na dłuższą metę można prowadzić biznes tylko zachowując się fair”. Taki sposób zachowania tłumaczy Tadeusz Borkowski [1, s.171]: „Czasy komunistyczne, a także i okres przechodzenia od dawnego do rynkowego systemu gospodarczego, mogły nie sprzyjać planowaniu na „długi dystans”. Prywatna inicjatywa była zawsze zagrożona przez komunistów, a w okresie przejściowym sytuacja jest niepewna i niestabilna, przepisy zbyt często się zmieniają. Tak więc czasy niestabilne, niepraworządne nie sprzyjają etyce w biznesie, a wręcz przeciwnie: mogą stanowić łatwe usprawiedliwienie dla zachowań niemoralnych. Im czasy pewniejsze i stabilniejsze dla działalności gospodarczej, tym brak zachowań etycznych staje się bardziej rażący i oburzający.”

Innym istotnym argumentem używanym w dyskusji uczestników szkolenia jest stwierdzenie, że to, co jest nieetyczne w życiu prywatnym, będzie tolerowane, a czasami wręcz pochwalane, w życiu zawodowym. Następuje tu niejako rozdwojenie osobowości; dany czyn jest naganny, jeśli popełnię go w domu czy w towarzystwie, lecz jest w pełni akceptowany, jeśli działanie dotyczy biznesu.

Pominięcie w programie nauczania w szkołach profesjonalnych tematyki zachowań i rozważań etycznych w biznesie i koncentrowanie się na nauczaniu rozwiązywania problemów jedynie poprzez konwencjonalny sposób analizowania może spowodować, że młodzi profesjonalni zignorują w praktyce dylematy etyczne. Problem etyki w programach nauczania nie przypisuje się zbyt dużej uwagi. Dzieje się tak nie tylko w Polsce. Max D. Richards [3, s.48] cytując opinię z *New York Times'a* „jeśli kształcenie medyczne nie obejmie zarówno problemów etycznych jak i technicznych w tej dziedzinie, społeczeństwo szybko może odkryć, że współczesna medycyna dała relatywnie niewielkiej liczbie osób niezmierną siłę,

KSIĄŻKI, które polecamy...

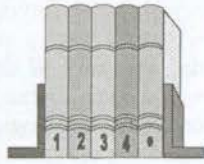
JAMES GLEICK

Chaos

Narodziny nowej nauki

Przekład – Piotr Jaśkowski

Konsultacja naukowa – dr hab. Krzysztof Stefański

Wydawnictwo Zysk i S-ka

Istnieje niewiele użytecznych źródeł informacji na temat chaosu, a czytelnik – nieprofesjonalista poszukujący takich lektur znajdzie niewiele, z których mógłby skorzystać. Książka James'a Gleicka jest wspaniałym wprowadzeniem elokwentnie niosącym czar dziedziny, zarysem historii tworzenia się nowej nauki, która widzi porządek tam, gdzie dotychczas obserwowano przypadek, nieład i nieprzewidywalność, czyli chaos. Jak mówi Douglas Hofstadter „Okazuje się, że tajemniczy typ chaosu czai się tuż za fasadą porządku – i co więcej, głęboko wewnątrz chaosu czai się jeszcze bardziej tajemniczy typ porządku”. Choć chaos jest nauką, u podstaw, której leży wyrafinowana matematyka, zajmuje się zjawiskami codziennego życia, odpowiada na pytania, jakie stawia ciekawe świata dziecko: jak tworzą się chmury? Jak unosi się dym? Jak powstają wiry w strumieniu? „Chaos” jest historią odkrycia. Zawiera chronologiczny zapis wydarzeń, konflikty i frustracje naukowców, ich emocje i chwile ośnienia. Nie tylko mądrze wyjaśnia fundamenty teorii chaosu, ale również zawiera anegdoty o jej pionierach oraz prowokacyjne uwagi na temat filozofii nauki i matematyki.

Książka ta powstała na podstawie wypowiedzi około dwustu naukowców, wygłoszonych podczas publicznych wykładów, zapisanych w pracach naukowych, a najczęściej przekazanych w wywiadach przeprowadzonych od kwietnia 1984 do grudnia 1986. Wielu z nich było specjalistami w zakresie teorii chaosu, inni nie. Otworzyli oni przed autorem swoje biurka, przeszukiwali pamięć, kilku udostępniło nie publikowane jeszcze wspomnienia na piśmie.

Opisując zdarzenia zawarte w książce, motywacje i perspektywy naukowców James Gleick unika języka naukowego, gdzie tylko to możliwe, zakładając, że przygotowani czytelnicy będą wiedzieli, kiedy czytają o całkowalności, rozkładzie potęgowym czy analizie zespolonej. Czytelnicy szukający głębszych matematycznych opracowań albo specyficznego piśmiennictwa, znajdą je w odnośnikach. Wśród tysięcy artykułów, z których autor korzystał, zostały wybrane te najbardziej użyteczne dla osób szukających szerszego kontekstu dla idei, które je interesują, albo te, które najbardziej bezpośrednio wpływały na zdarzenia zawarte w tej książce.

O książce inni powiedzieli:

„Chaos” Gleicka nie tylko jest czarujący i precyzyjny, ale też pełen pięknie dziwnych i dziwnie pięknych idei”.

Douglas Hofstadter
autor „Gödel”, „Escher”, „Bach”

„Ekscytująca... Jest fascynująca ilustracją tego, jak zmienia się paradygmat nauki”.

„The New York Times Book Review”

„Jest to olśniewająca opowieść o intuicji i odkryciu przedstawiona z ogromnym dramatyzmem... Prawie każdy akapit zawiera zaskakujące informacje”.

„The New York Times”

SZRENICA '99

Niezależne Zrzeszenie Studentów i Wydział Inżynierii Środowiska PWr zorganizowały międzynarodowy obóz ekologiczny, który odbył się w Szklarskiej Porębie w dniach od 11 do 18 lipca.

Trzydziestu uczestnikom zapewniono zarówno program poszerzający ich wiedzę z zakresu ochrony środowiska (więcej informacji na ten temat podamy w następnym numerze „Pryzmatu”) jak i zadbanie o rekreację.

Opiekunem merytorycznym obozu był dr Andrzej Szczurek. Studentów odwiedził też kierownik sekcji ds. spraw studenckich Działu Nauczania – mgr Andrzej Ostoja-Solecki, którego również uwieczniono na fotografiach ilustrujących dobre nastroje obozowiczów.

Na zdjęciach obok (kolor), na tle pięknego krajobrazu i pnącego się w górę NZSu możemy podziwiać też: bratanie się obozowiczów z miejscowymi władzami, czyli wspólny spacer w góry (na zdjęciu od prawej: wiceburmistrz Szklarskiej Poręby Aleksander Luchowski, przewodniczący NZS przy PWr Krzysztof Maj, mgr Andrzej Ostoja-Solecki), grupowe zdjęcie w firmowych koszulkach NZSu, ufundowanych przez Bank PKO BP oraz oficjalne zakończenie obozu przy ognisku.

Etyka...

dokończenie ze str. 25

do władania którą nie zostali właściwie przygotowani” stwierdza, że to samo można powiedzieć o wszystkich innych zawodach, w tym i o zawodzie menedżera.

Jak wygląda praktyka? Jeżeli w dużej firmie wybucha nagle skandal, jej zarząd (zwykle w obliczu presji opinii publicznej) oświadcza, że wyjaśni wszystko do końca i zleca przeprowadzenie dochodzenia bądź byłej osobistości bądź renomowanej firmie prawniczej czy konsultingowej. Opracowane przez firmę konsultingową procedury standartowego postępowania, jeśli nawet wdrożone, nie wykorzeniają złych praktyk i wykroczeń pracowników. Według opinii pracownika KPMG Peat Marwick zamieszczonej w *Business Week* [2] firmy „wprowadzają kodeks postępowania zgodnego z prawem i etyką zawodową, ale ze strony kierownictwa wyższego szczebla nie ma wyraźnych sygnałów dla średniego szczebla, że trzeba to traktować poważnie”. Wynika to prawdopodobnie z nieświadomości, czym naprawdę jest etyka biznesu i etyka korporacji, firmy czy ogólnie organizacji. Wprowadzanie kodeksów postępowania w organizacji będzie fikcją etyki tak długo, jak długo nie będzie wewnętrznego przekonania ze strony kadry zarządzającej o przydatności i potrzebie oceny moralnej tejże organizacji. Zajęcia z etyki prowadzone w Szkole Biznesu, mimo iż trwają tylko trzy godziny, mają sprowokować do dyskusji, a poprzez to pokazać, że problem etyki nie jest czymś, obok czego można przejść obojętnie, jeśli chce się być dobrym menadżerem.

Zofia Krokosz-Krynke

- [1] Borkowski T. *Etyka biznesmena. W: „Strategie w biznesie” pod redakcją K. Sedlaka* Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu, Kraków 1993
- [2] France M., Elstrom P., Maremont M., *Etycy do wynajęcia. Raport specjalny. Business Week, marzec 1997 s.30 - 31*
- [3] Richards M.D., *Readings in Management. 7th edition. South-Western Publishing Co. USA, 1986*
- [4] Timmons J.A., *New Venture Creation. Entrepreneurship in the 1990s. Third edition. IRWIN 1990*

¹⁾ Przedstawione sytuacje zostały zaczerpnięte z książki „New Venture Creation. Entrepreneurship in the 1990s.” Jeffery A. Timmons [4], która była podręcznikiem czterech pierwszych anglojęzycznych edycji Polsko-Amerykańskiej Szkoły Biznesu, wspólnego przedsięwzięcia Central Connecticut State University, U.S.A. i Politechniki Wrocławskiej.

*„Jak dobrze nam zdobywać góry
I młodą pierśią chłonąć wiatr...”*

NZS zdobywa góry

**II FESTIWAL NAUKI
ŚRODOWISKA WROCLAWSKIEGO**
24-26 września 1999